

Energiklagenævnet

Årsberetning
2009

INDHOLD

FORORD	3
ENERGIKLAGENÆVNET	4
NÆVNSMEDLEMMER	5
SEKRETARIATET	7
ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSER	8
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM VARMEFORSYNING	10
<i>Projektforslag</i>	10
<i>Tilslutningspligt</i>	11
<i>Elopvarming</i>	16
<i>Prislofter</i>	17
<i>Andre afgørelser</i>	19
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM ELFORSYNING	21
<i>Indtægtsrammer</i>	21
<i>Dispensation fra elforsyningsloven</i>	22
<i>Nettilslutning</i>	23
<i>Pris- og avancegodkendelse</i>	24
<i>Elproduktionsbevilling</i>	24
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM NATURGASFORSYNING.....	26
<i>Distributionstariffer</i>	26
<i>Forrentning af indskudskapital</i>	26
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM ENERGIBESPARELSER I BYGNINGER	28
ØVRIGE AFGØRELSER	30
<i>Klageberettigelse</i>	30
<i>Afgørelsesbegrebet</i>	32
<i>Klagefrist</i>	33
<i>Manglende partshøring</i>	35
<i>Opsættende virkning</i>	36
<i>Energitilsynets pligt til at behandle klager</i>	37
<i>Partsbegrebet</i>	38
<i>Aktindsigt</i>	40
<i>Fremsendelse af klage inden rimelig tid</i>	41
<i>Medvirken til sagens oplysning</i>	42
<i>Genoptagelse</i>	42
RETSSAGER	45
SAGSBEHANDLINGSTIDER	50
ENERGIKLAGENÆVNETS HJEMMESIDE	53
ENERGIFORBRUG OG ENERGIBESPARELSER	54
FORVENTNINGER TIL 2010	55

Forord

Energiklagenævnet er et uafhængigt klagenævn på Klima- og Energi- ministerens ministerområde.

Energiklagenævnet blev oprettet i 1995 ved lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Loven trådte i kraft den 1. januar 1996.

Energiklagenævnets sagsområde er senere udvidet væsentligt, og nævnet er i dag sidste administrative klageinstans for myndighedsafgørelser på 14 lov- områder inden for energiområdet. Størstedelen af de klager, som Energikla- genævnet modtager, indgives efter varmforsyningsloven og elforsynings- loven. Sagerne på energiområdet indeholder ofte omfattende og vanskelige spørgsmål. Det fremgår af de sager, der er medtaget i årsberetningen.

Energiklagenævnet udgiver herved sin tredje årsberetning. Beretningen be- skriver Energiklagenævnets virksomhed og omtaler herunder visse af næv- nets afgørelser i sager, der er afsluttet i 2009.

Energiklagenævnet ser frem til et fortsat godt samarbejde med aktørerne på energiområdet.

Juni 2010

Poul K. Egan
Nævnformand

Henrik Chieu
Sekretariatschef

Energiklagenævnet

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser inden for energiområdet truffet af Energitilsynet, Energistyrelsen og kommunerne.

Energiklagenævnets hovedopgave er som ankeinstans og sidste administrative klageinstans på det energiretlige område at træffe endelige administrative afgørelser i sager, hvor der klages over afgørelser truffet af Energistyrelsen, Energitilsynet og kommunerne inden for de væsentligste energiretlige lovområder. Energiklagenævnets afgørelser kan inden for rammerne i lovgivningen, herunder visse søgsmålsfrister, indbringes for domstolene til prøvelse.

Nævnet består af en nævnsformand, en næstformand og en række sagkyndige medlemmer. Medlemmerne beskikkes af ministeren for en 4-årig periode med mulighed for genbeskikkelse. Medlemmerne repræsenterer et alsidigt kendskab til energimæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab.

Energiklagenævnets sammensætning og antal af deltagende medlemmer ved nævnets møder fastsættes af sekretariatschefen efter delegation fra nævnsformanden. Afhængig af sagernes karakter sammensættes nævnet med tre, fem eller syv medlemmer.

I 2009 afholdt Energiklagenævnet 10 nævnsmøder.

I visse typer af sager er nævnsformanden bemyndiget til at træffe afgørelse på nævnets vegne. Bestemmelser herom er fastsat i Energiklagenævnets forretningsorden eller ved bemyndigelse fra nævnet. Nævnsformanden har i 2009 truffet en række afgørelser.

Rammerne for Energiklagenævnets virksomhed er beskrevet i lovgivningen og i nævnets forretningsorden. Yderligere information om Energiklagenævnet fremgår af nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Energiklagenævnet og sekretariatet har kontor i København:

Postadresse:

Frederiksborggade 15

1360 København K

Telefon: 33 95 57 85

Fax: 33 95 57 99

Hjemmeside: www.ekn.dk

E-mail: ekn@ekn.dk

Besøgsadresse:

Linnésgade 18, 3. sal

1361 København K

Kontortider:

Mandag-torsdag: 9-16

Fredag: 9-15

CVR-nr.: 31 41 21 96

EAN-lokationsnr.: 5798000020023

Nævnsmedlemmer

Pr. 8. juni 2010:

Nævnshovedmand:

Dommer Poul K. Egan

Næstformand:

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

**Sagkyndige medlemmer repræsenterende alsidigt kendskab til energi-
mæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab**

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

Professor, dr.jur. Jens Fejø

Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Lov om varmforsyning

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Direktør Per Søndergaard

Professor, cand.jur. & Ph.D Birgitte Egelund Olsen

Forsyningsdirektør, akademiingeniør Astrid Birnbaum

Lov om elforsyning

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Konsulent, civilingeniør Knut Berge

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Lov om naturgasforsyning

Civilingeniør Jens Packness

Sektionsdirektør Bente Østerbye

Lov om CO₂-kvoter

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Adm. direktør Søren Stjernqvist

Adm. direktør, cand.jur. Jørn Vibe Andreasen

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger

Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen

Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen

Chef for forretningsudvikling, ingeniør Bjarne Spiegelhauer

Lov om kontinentalsoklen

Advokat Håkun Djurhuus
Lektor, cand.scient. & Ph.D. Michael Olesen

Lov om anvendelse af Danmarks undergrund

Advokat Håkun Djurhuus

Lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug

Erhvervsmiljøchef Anette Christiansen

Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter

Sektionsdirektør Bente Østerbye
Akademiingeniør Elsebeth Bie Tüxen
Advokat Majbritt Perotti
Miljøsekretær Jørgen Moltzen

Lov om fremme af vedvarende energi

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Konsulent, civilingeniør Knut Berge
Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Lov om et energiteknologisk udviklings- og demonstrationsprogram

Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen
Professor, cand.merc.jur. & Ph.D. Ulla Neergaard
Lektor, cand.jur. & Ph.D. Michael Gøtze

Lov om kommunal fjernkøling

Professor, cand.jur. & Ph.D Birgitte Egelund Olsen
Forsyningsdirektør, akademiingeniør Astrid Birnbaum

Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

Chefkonsulent, civilingeniør Annette Gydesen
Civilingeniør, fagchef Astrid Espenhain

Sekretariatet

Energiklagenævnets sekretariat ledes af en sekretariatschef. Sekretariatet rådgiver Energiklagenævnet og betjener nævnet med at forberede sagerne og udføre nævnets beslutninger.

I 2009 bestod sekretariatet af følgende medarbejdere:

- Sekretariatschef, cand.jur. Henrik Chieu.
- Specialkonsulent, cand.jur. Ulla Østergaard Johnsen
- Fuldmægtig, cand.jur. Signe Sara Hildebrandt
- Fuldmægtig, cand.jur. Tina Maria Alander Lindfors
- Fuldmægtig, cand. jur. Maria E. Korsgaard (ansat 1/9-2009)
- Fuldmægtig, cand. jur. Rasmus A. Kristensen (ansat 1/9-2009)
- Fuldmægtig, cand.jur. Susanne Nystrup Kirk (fratrådt 1/7-2009)
- Nævnsekretær, kontorfuldmægtig Solveig Myrvig
- Studentermedhjælp, stud.scient.anth. Lise Ryborg (fratrådt 1/2-2009)
- Studentermedhjælp, stud.scient.anth. Helle Boje (fratrådt 1/7-2009)
- Studentermedhjælp, stud.jur. Line Krog (ansat 1/8-2009)

Energiklagenævnets formand, enkelte nævnsmedlemmer, sekretariatschefen, samt visse øvrige medarbejdere i nævnsekretariatet deltager lejlighedsvist i forskellige faglige arrangementer og lignende inden for energiområdet. Det kan bl.a. dreje sig om arrangementer afholdt af Den Danske Energiretsforening, Dansk Energiøkonomisk Selskab eller som gæster ved Dansk Energis og Dansk Fjernvarmes årsmøder.

Energiklagenævnets afgørelser

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser truffet efter følgende love, som i 2009 var omfattet af nævnets kompetence:

- Lov om varmforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer).
- Lov om elforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 516 af 20. maj 2010 med senere ændringer)
- Lov om naturgasforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006 med senere ændringer).
- Lov om CO₂-kvoter (Lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008).
- Lov om fremme af besparelser i energiforbruget (Lov nr. 450 af 31. maj 2000).
- Lov om fremme af energibesparelser i bygninger (Lov nr. 585 af 24. juni 2005 med senere ændringer).
- Lov om kontinentalsoklen (Lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer).
- Lov om anvendelse af Danmarks undergrund (Lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007 med senere ændringer).
- Lov om statstilskud til dækning af visse udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997 med senere ændringer).
- Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (Lov nr. 1424 af 21. december 2005 med senere ændringer).
- Lov om fremme af vedvarende energi (Lov nr. 1392 af 27. december 2008 med senere ændringer)
- Lov om et Energipolitisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (Lov nr. 555 af 6. juni 2007).
- Lov om kommunal fjernkøling (Lov nr. 465 af 17. juni 2008).
- Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (Lov nr. 308 af 30. april 2008).

Klagefrister og eventuelle begrænsninger i klageadgangen til Energiklagenævnet fremgår af de enkelte love.

Energiklagenævnet kan i henhold til visse love opkræve gebyr for klagesagsbehandlingen. For de lovområder, hvor der i praksis er flest klager, er der dog ikke gebyrer. Det drejer sig f.eks. om klager i henhold til varmforsyningsloven og elforsyningsloven.

Energiklagenævnet er sidste administrative klageinstans på energiområdet, og nævnets afgørelser kan derfor ikke indbringes for andre administrative myndigheder. Energiklagenævnets afgørelser kan i stedet indbringes for domstolene. Efter visse love gælder en frist på 6 måneder for at indbringe Energiklagenævnets afgørelser for domstolene. Fristen løber fra afgørelsen er meddelt sagens parter. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog fra bekendtgørelsen.

Et udvalg af de afgørelser, som Energiklagenævnet har truffet i 2009, og som skønnes at have interesse for en bredere kreds end alene sagens parter, omtales i det følgende.

Afgørelser truffet efter lov om varmforsyning

Det lovområde, som Energiklagenævnet behandler flest sager efter, er varmforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2009 traf Energiklagenævnet bl.a. følgende afgørelser:

Projektforslag

Udarbejdelse og godkendelse af projektforslag om f.eks. ændring i brændselsvalg og opførelse af kollektive varmforsyningsanlæg m.v. er reguleret i projektbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005). Energiklagenævnet tager i sager vedrørende klager over projektforslag bl.a. stilling til, hvorvidt projektbekendtgørelsens regler og betingelser er opfyldte.

Projektforslag om etablering af biomassefyret kedelcentral

Klager var et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk. Vejle Kommune modtog den 13. oktober 2008 klagers projektforslag af 10. oktober 2008 om etablering af en biomassefyret kedelcentral til godkendelse i henhold til projektbekendtgørelsens regler. Med projektforslaget ønskede klager at etablere en biomassefyret kedelcentral som supplement til det eksisterende anlæg. Kedelcentralen skulle anvendes, når el-prisen var lav i forhold til brændselspriserne, og driften på gasmotoren var underskudsgivende for forbrugerne. Vejle Kommune meddelte afslag på godkendelsen af projektforslaget, idet kommunen fandt, at kommunalbestyrelsen ikke havde hjemmel til at godkende det, jf. projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4. Energiklagenævnet stadfæstede Vejle Kommunes afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at der i henhold til projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4, alene kan godkendes anvendelse af CO₂-afgiftsfrit brændsel, såfremt der er tale om etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et udvidet varmebehov. Anlægget må endvidere kun dimensioneres til at dække det udvidede varmebehov, og at der ved et øget varmebehov forstås et efterfølgende planlagt varmebehov, jf. Energistyrelsens vejledning til projektbekendtgørelsen. Det fremgik hverken af projektforslaget eller sagens øvrige oplysninger, at en udbygning af klagers forsyningsområde var under forberedelse. Der var således ikke tale om et efterfølgende planlagt varmebehov. Energiklagenævnet fandt derfor, i lighed med Vejle Kommune, at projektforslaget ikke opfyldte projektbekendtgørelsens krav om, at den udvidede varmeproduktionskapacitet var nødvendiggjort af et øget fremtidigt varmebehov. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-130*)

Projektforslag om etablering af transmissionsledning

Mariagerfjord Kommune godkendte ved afgørelse af 25. september 2008 Veddum-Skelund-Visborg Kraftvarmeværks projektforslag om etablering af en transmissionsledning mellem kraftvarmeværket og Hadsund Fjernvarmeværk. Kraftvarmeværket ønskede at anvende fjernvarmeværket som reserve-

last i tilfælde, hvor der var udfald på kraftvarmeværkets gaskedel og værkets øvrige motorer producerede el til det frie elmarked. Klager gjorde bl.a. gældende, at de samfundsøkonomiske beregninger i projektforslaget ikke var udført korrekt. Energiklagenævnet ophævede Mariagerfjord Kommunes afgørelse. Energiklagenævnet lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at etableringen af en transmissionsledning mellem Veddum-Skelund-Visborg Kraftvarmeværk og Hadsund Fjernvarmeværk, med det ønskede formål, kunne sidestilles med en ændring af brændselsvalget på kraftvarmeværket, således at den naturgasbaserede varme, som kraftvarmeværket producerede, blev udskiftet med biomassebaseret varme fra Hadsund Fjernvarmeværk. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at der efter sagens oplysninger ikke var noget teknisk til hinder for, at kraftvarmeværket igangsatte de tre gasmotor, der var overgået til elmarkedet, såfremt der var udfald på værkets gaskedel, samt at kraftvarmeværket efter egne oplysninger ikke havde et øget varmbehov. Energiklagenævnet fandt endvidere, at der ikke var tale om etablering af reservelast. Projektforslaget kunne således ikke godkendes efter reglerne i projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4, eller § 17. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-45*)

Udvidelse af forsyningsområde (ændring af områdeafgrænsningen) – utilstrækkelig oplysning af sagen

Middelfart Kommune meddelte ved afgørelse af 18. november 2008 afslag på godkendelse af Nørre Aaby Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s projektforslag om udvidelse af værkets forsyningsområde. Projektforslaget indebar, at områdeafgrænsningen blev ændret således, at der i et område udlagt til individuel naturgasforsyning ville blive etableret et fjernvarmedistributionsnet. Middelfart Kommune fandt, at projektforslaget ikke opfyldte betingelserne i projektbekendtgørelsens § 7, stk. 2, for at der kunne ske en ændring af områdeafgrænsningen. Energiklagenævnet hjemviste Middelfart Kommunes afgørelse til fornyet behandling, da beregningerne i projektforslaget ikke var baseret på aktuelle beregningsforudsætninger i henhold til Energistyrelsens ”Forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet”. Nævnet fandt, at det ikke kunne udelukkes, at det ville have haft en betydning for kommunens vurdering af projektforslaget, såfremt projektforslaget var blevet opdateret i forhold til de på afgørelsestidspunktet aktuelle beregningsforudsætninger. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-111*)

Tilslutningspligt

Projekter for tilslutnings- og forblivelsespligt udarbejdes i henhold til reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg). Energiklagenævnet har i et antal sager behandlet klager over pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt og afslag på dispensation fra allerede pålagt tilslutnings- eller forblivelsespligt.

Projektforslag om tilslutnings- og forblivelsespligt

På egne vegne og på vegne af fem andre grundejere påklagede klager Odder Kommunes afgørelse om pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt til Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. Til støtte for klagen anførte klager navnlig, at tilslutnings- og forblivelsespligt til Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk ikke er den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi, jf. varmforsyningsloven § 1, og at det for at imødekomme miljømæssige hensyn burde være muligt for borgerne i Hundslund at anvende alternative opvarmningsformer. Klager anførte endvidere, at beregningerne i projektforslaget viste, at det ville være mere økonomisk for de fleste borgere i Hundslund at etablere en alternativ form for opvarmning. Energiklagenævnet stadfæstede Odder Kommunes afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse bl.a., Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk a.m.b.a.'s projektforslag indeholdte de oplysninger, som i den konkrete situation var nødvendige for, at byrådet i Odder Kommune kunne bedømme ansøgningen om godkendelse af projektforslaget for tilslutnings- og forblivelsespligt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1-10, samt at kommunen er tillagt et vidt skøn ved vurderingen af projektforslag for tilslutnings- og forblivelsespligt. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-144, 1021-199 og 1021-200 – 1021-203*)

Projektforslag om tilslutnings- og forblivelsespligt

Vesthimmerlands Kommune godkendte ved afgørelse af 5. januar 2009 Løgstør Varmeværk A.m.b.a.'s projektforslag af november 2007 om tilslutnings- og forblivelsespligt for forsyningsområdet i Vindblæs. Ved godkendelsen af projektforslaget blev klagers ejendom pålagt forblivelsespligt til værket. Vesthimmerlands Kommune havde tidligere ved afgørelse af 3. juni 2008 godkendt Løgstør Varmeværk A.m.b.a.'s projektforslag. Ved afgørelse af 20. oktober 2008 havde Energiklagenævnet hjemvist Vesthimmerlands Kommunes afgørelse af 3. juni 2008, idet nævnet fandt, at afgørelsen ikke overholdt forvaltningslovens regler om begrundelse (§§ 22-24). Energiklagenævnet stadfæstede efterfølgende Vesthimmerlands Kommunes afgørelse af 5. januar 2009. Energiklagenævnet fandt i den forbindelse bl.a., at Løgstør Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s projektforslag indeholder de oplysninger, som i den konkrete situation var nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kunne bedømme ansøgningen om godkendelse af projektforslaget for forblivelsespligt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1-10. Energiklagenævnet fandt endvidere, at det ikke gav Energiklagenævnet anledning til bemærkninger, at Vesthimmerlands Kommune ikke sendte projektforslaget i høring igen i forbindelse med afgørelsen af 5. januar 2009. Energiklagenævnet fandt tillige, at kommunen var tillagt et vidt skøn ved vurderingen af projektforslaget for tilslutnings- og forblivelsespligt, samt at kommunens afgørelse af 5. januar 2009 var baseret på saglige hensyn, herunder hensynet til varmeprisen i området, et ønske om at fremme anvendelsen af den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige energi, samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie, samt at afgørelsen af 5. januar 2009 overholdte forvaltningslovens regler om begrundelse, idet Vesthimmerlands

Kommune henviste til de bestemmelser, som afgørelsen var truffet i henhold til og til de hovedhensyn, som havde været bestemmende for kommunens skønsudøvelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-125*)

Pålæggelse af forblivelsespligt – begrundelse repareret

Aalborg Kommune godkendte ved afgørelse af 11. juli 2008 Hou Kraftvarmeværk a.m.b.a.'s projektforslag om forblivelsespligt til værket og meddelte klager, at denne ikke kunne fritages fra pligten. Kraftvarmeværket blev den 1. december 2008 overtaget af Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne. Aalborg Kommune godkendte Hou Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s projektforslag om forblivelsespligt den 11. juli 2008. Kommunen angav i afgørelsen ikke hvilke hovedhensyn kommunen havde lagt vægt på ved godkendelsen af projektforslaget. På Energiklagenævnets foranledning uddybede kommunen begrundelsen, som klager blev hørt over af Energiklagenævnet. Energiklagenævnet fandt herefter, at afgørelsen ikke led af en begrundelsesmangel, som burde føre til sagens hjemvisning. Energiklagenævnet stadfæstede herefter afgørelsen. Nævnet lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at kommunen er tillagt et vidt skøn ved vurderingen af projektforslag for tilslutnings- og forblivelsespligt, samt at kommunens afgørelse af 11. juli 2008 var baseret på saglige hensyn. Under sagens behandling anførte klager endvidere, at et af Aalborg Kommune fastsat kraftvarmetillæg var urimeligt. Energiklagenævnet videresendte henvendelsen til Energitilsynet til eventuel videre foranstaltning. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-110*)

Projektforslag om forblivelsespligt

Ringkøbing-Skjern Kommune godkendte Ådum Kraftvarmeværks projektforslag om forblivelsespligt til værket. Klagers ejendom var omfattet af projektforslaget, og klager indbragte afgørelsen for Energiklagenævnet. Nævnet hjemviste afgørelsen til fornyet behandling i kommune, idet afgørelsen ikke indeholdt en redegørelse for de hovedhensyn, som kommunen havde lagt vægt på ved godkendelsen af projektforslaget. Afgørelsen overholdt således ikke forvaltningslovens regler om begrundelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-230*)

Fritagelse efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15 og utilstrækkelig oplysning af sagen

Klager indbragte Odder Kommunes afgørelse af 17. november 2008 om pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt til Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. Til støtte for klagen anførte klager, at klager ikke kunne pålægges tilslutnings- og forblivelsespligt til Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk, da det ville være uforholdsmæssigt bekosteligt at tilslutte klagers ejendom til kraftvarmeværket, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1, da en del af varmeanlægget på klagers ejendom fyrede med fast brændsel og kunne opvarme mere end halvdelen af ejendommen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens, § 15, nr. 2. Den anden halvdel af klagers varmeanlæg fyrede med raps/bioolie og kunne ligeledes opvarme mere end halvdelen af klagers

ejendom, hvorfor klager fandt, at dennes ejendom ikke kunne pålægges tilslutningspligt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2. En del af bygningerne på klagers ejendom var planlagt nedrevet indenfor en kortere årrække, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 4, og bygningerne på klagers ejendom var ikke beregnet til at være konstant opvarmede, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 5. Energiklagenævnet stadfæstede Odder Kommunes afgørelse af 17. november 2008 for så vidt angik den del af Odder Kommunes afslag på fritagelse fra tilslutningspligt, der vedrørte konvertering af en del af varmeanlægget til raps/bioolie, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2. Odder Kommunes afgørelse blev hjemvist for så vidt angik de øvrige forhold, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1, 2, 4 og 5. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-140*)

Dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1 – økonomisk situation

Klager havde klaget over Kalundborg Kommunes afgørelse af 28. januar 2009. Ved afgørelsen havde kommunen afvist at give dispensation fra tilslutningspligten til Hvidebæk Fjernvarmeforsyning A.m.b.a. på grund af klagers personlige økonomiske forhold. Det fremgik af sagens oplysninger, at udgifterne til fjernvarmeinstallering i alt ville være 67.500 kr., og at de årlige udgifter ville være 16.940 kr. I følge klagers oplysninger ville den årlige besparelse ved installering af et pillefyr være ca. 13.200 kr. Det fremgik endvidere af klagers oplysninger, at klagers husstands rådighedsbeløb efter betaling af faste udgifter (eksklusiv benzin) var 6120 kr. Energiklagenævnet udtalte generelt, at det forhold, at en alternativ opvarmningsløsning er billigere at installere og/eller at anvende, ikke i relation til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, i sig selv er afgørende for, om man ved en pålagt tilslutningspligt sættes i en urimelig økonomisk situation. Energiklagenævnet kunne i øvrigt tilslutte sig kommunens skøn vedrørende klagers økonomiske situation. Energiklagenævnet fandt således, at forholdet mellem klagers indtægter og udgifter i sig selv gjorde, at der ikke forelå oplysninger, som dokumenterede, at klager ved tilslutningspligten blev stillet i en urimelig økonomisk situation. Energiklagenævnet stadfæstede herefter kommunens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-132*)

Dispensation fra tilslutningspligt- positivliste for træfyrede anlæg, utilstrækkelig oplysning af sagen

Klager ansøgte under henvisning til bl.a. det fyr, som var installeret i klagers ejendom, Billund Kommune om dispensation fra en pålagt tilslutningspligt til Hejnsvig Varmeværk. Billund Kommune meddelte afslag på ansøgningen, idet klagers fyr ikke fremgik af Energistyrelsens positivliste for træfyrede anlæg. Under sagens behandling ved Energiklagenævnet anførte klager bl.a., at klager skulle pensioneres i juni 2009, at omlæggelsen til fjernvarme ville koste 100.000 kr., at klager var blevet opereret for kræft i januar 2008, at klagers ejendom var 40 år gammel, og at klager havde fyret med træ i ejendommen i 35 år. Energiklagenævnet fandt, at kommunen, som første instans, burde foretage en undersøgelse og vurdering af, hvorvidt omlæg-

ningen til fjernvarme ville bringe klager i en urimelig situation, og om kommunen på denne baggrund kunne meddele klager dispensation fra tilslutningspligten. Henset til, at positivlisten ikke er udtømmende, fandt Energiklagenævnet endvidere, at det ikke uden videre kunne lægges til grund, at en type træfyr, der ikke er opført på positivlisten, ikke opfylder betingelserne efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, for at kunne fritages for tilslutningspligt. Energiklagenævnet hjemviste herefter Billunds Kommunes afgørelse til fornyet behandling, således at kommunen kunne foretage en vurdering af, om klager skulle meddeles en personlig dispensation fra tilslutningspligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, samt foretage en nærmere undersøgelse af klagers fyr og derefter vurdere, om dette forhold kunne føre til en dispensation, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, jf. princippet i § 15, nr. 2. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-106*)

Manglende medvirken til sagens oplysning - træpillefyr

Roskilde Kommune havde meddelt klager afslag på dispensation fra tilslutningspligten til Svogerslev Fjernvarme under henvisning til, at klager ikke over for kommunen havde dokumenteret sine økonomiske forhold. Kommunen kunne således ikke vurdere, hvorvidt klager kunne få dispensation fra tilslutningspligten på grund af sin økonomiske situation. Kommunen fandt endvidere ikke, at klager kunne få dispensation på grund af, at klager, efter tilslutningspligten blev pålagt, havde installeret et træpillefyr. Energiklagenævnet fandt, at kommunen havde vurderet ansøgningen om dispensation under henvisning til klagers økonomiske forhold på behørig vis. Energiklagenævnet bemærkede hertil, at kommunen flere gange havde opfordret klager til at fremsende dokumentation for sin økonomiske situation, hvilket klager ikke havde gjort. For så vidt angik klagers træpillefyr bemærkede Energiklagenævnet, at kommunen har mulighed for at meddele dispensation fra tilslutningspligten i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, såfremt der, efter tilslutningspligten er pålagt, installeres et vedvarende energianlæg, som i henhold til § 15, stk. 1, nr. 2, ville kunne have medført fritagelse fra tilslutningspligten. Kommunen burde således have foretaget en vurdering af klagers træpillefyr, samt hvorvidt klager kunne få dispensation fra tilslutningspligten under henvisning hertil, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 2. Energiklagenævnet hjemviste herefter kommunens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-41*)

Ophævelse af afslag på ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt, da tilslutningspligten ikke var pålagt

Furesø Kommune meddelte afslag på klagers ansøgning om dispensation fra tilslutningspligten til Farum Fjernvarmeværk a.m.b.a. Energiklagenævnet ophævede afgørelsen, da nævnet ikke fandt, at klagers ejendom var pålagt tilslutningspligt. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at hverken Furesø Kommune eller Farum Fjernvarmeværk a.m.b.a. havde kunnet finde et projektforslag i de bevarede dele af de gamle sagsakter. På baggrund af oplysningerne i sagen – og det forhold, at projektforslaget ikke kunne fremskaffes – fandt Energiklagenævnet det ikke godtgjort, at Farum Kommune inden

afgørelsen om pålæggelse af tilslutningspligt havde udarbejdet det påkrævede projektforslag. Da udarbejdelsen af et projektforslag må anses for en gyldighedsbetingelse for pålæg af tilslutningspligt, fandt Energiklagenævnet, at klagers ejendom ikke var pålagt tilslutningspligt til Farum Fjernvarmeværk a.m.b.a. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-27*)

Ophævelse af afslag på ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt, da tilslutningspligten ikke var pålagt

Furesø Kommune meddelte afslag på klagers ansøgning om dispensation fra tilslutningspligten til Værløse Varmeværk. Energiklagenævnet ophævede afgørelsen, da nævnet ikke fandt, at klagers ejendom var pålagt tilslutningspligt. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at Værløse Kommune ikke havde udarbejdet et projektforslag om tilslutningspligt til Værløse Varmeværk, inden beslutningen af 12. december 1985 om pålæggelse af tilslutningspligt blev truffet. Furesø Kommune kunne i sagens akter endvidere ikke finde kopi af brev til de berørte grundejere om afgørelsen om tilslutningspligt, ligesom der i øvrigt ikke fremgik oplysninger i sagen, som tydede på, at en sådan meddelelse var sendt direkte til de berørte parter. Afgørelsen var endvidere ikke blevet tinglyst på klagers ejendom. Da udarbejdelsen af projektforslag samt direkte meddelelse til de berørte ejere må anses for gyldighedsbetingelser for pålæggelse af tilslutningspligt, fandt Energiklagenævnet, at klagers ejendom ikke var pålagt tilslutningspligt til Værløse Varmeværk. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-43*)

Eloppvarmning

Tilslutningsbekendtgørelsen indeholder i bekendtgørelsens kapitel 4 mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at nærmere angivne oppvarmningssystemer ikke må etableres i eksisterende eller ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Dispensation fra eloppvarmningsforbudet og fra tilslutningspligt til naturgas. Tårnby Kommune meddelte afslag på klagers ansøgning om forlængelse af klagers dispensation fra forbudet mod eloppvarmning og afslag på klagers ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt til naturgas. Tilslutningspligten var pålagt i medfør af planlovgivning. Energiklagenævnet hjemviste afgørelsen til fornyet behandling for så vidt angik kommunes afslag på dispensationen fra forbudet mod eloppvarmning. Energiklagenævnet fandt, at Tårnby Kommunes afgørelse ikke overholdt reglerne om begrundelse i forvaltningsloven. For så vidt angik spørgsmålet om dispensation fra tilslutningspligt videresendte Energiklagenævnet dette forhold til videre behandling ved Naturklagenævnet, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2, i det kompetence efter planlovgivningen tilkommer Naturklagenævnet og ikke Energiklagenævnet. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-204*)

Afslag på forlængelse af dispensation fra forbud mod eloppvarmning

Klager havde klaget over Aalborg Kommunes afgørelse af 5. november 2008. Kommunen havde ved afgørelsen givet afslag på forlængelse af dispensation fra forbud mod direkte elopvarmning. Energiklagenævnet udtalte, at en kommune efter ansøgning kan meddele dispensation fra et nedlagt forbud mod elopvarmning, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 19, stk. 4, 1. pkt. Hverken bestemmelsen i § 19, stk. 4, 1. pkt., eller bekendtgørelsens øvrige bestemmelser indeholder nogen nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation fra forbudet mod elopvarmning. Kommunen kan således dispensere under hensyn til såvel varmforsyningsmæssige som andre grunde, herunder personlige og økonomiske forhold for ansøgeren, hvis kommunen vurderer, at der foreligger et tilfælde, hvor der kan meddeles dispensation. Energiklagenævnet fandt endvidere, at kommunalbestyrelsen ved vurderingen af, om der foreligger et tilfælde, hvor der kan meddeles dispensation fra forbudet mod elopvarmning, bl.a. kan lægge vægt på hensynene bag tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Kommunalbestyrelsen kan således bl.a. meddele dispensation til bygninger, der påregnes nedrevet inden for en kortere årrække, samt bygninger, der ikke er beregnet til konstant opvarmning i hele fyringssæsonen. På baggrund af sagens konkrete omstændigheder fandt Energiklagenævnet, at hverken hensynene bag tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1, 4 eller 5, var opfyldte. Klager havde endvidere oplyst, at klager kunne anvende den overskudsvarme, der opstod ved kalibreringen af klagers produktion af kW-målere, til opvarmning af pavillon. Klager havde oplyst, at der ved kalibreringen anvendtes elektrisk energi. Energiklagenævnet fandt, at varmeafledninger, der opstår ved anvendelsen af elektrisk energi, må sidestilles med varmeafledninger fra elinstallationer. Energiklagenævnet fandt således, at hensynene bag tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 3, ikke var opfyldte i det konkrete tilfælde. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Aalborg Kommunes afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-117*).

Prislofter

Energitilsynet har siden 2007 udmeldt prislofter for affaldsforbrændingsanlæg i henhold til prisloftsbekendtgørelsens regler. Prisloftet skal afspejle den pris varmekøbere alternativt ville kunne få leveret varme til, hvis varmen ikke blev leveret fra et affaldsforbrændingsanlæg. Prisloftet er baseret på oplysninger som fjernvarmeværker efter anmodning har indberettet til Energitilsynet om værkernes produktionsomkostninger. Energitilsynet beregner prislofterne på baggrund af de indberettede oplysninger og inddeler affaldsforbrændingsanlæggene i følgende kategorier: decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas, decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet end naturgas og centrale områder.

Prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for år 2009

Energiklagenævnet hjemviste ved afgørelse af 5. maj 2008 Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 om udmelding af prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for 2008 (Energiklagenævnets j.nr. 21-587), idet Energitilsynet ikke havde partshørt klager i henhold til forvaltningslovens § 19, forinden Energitilsynet traf afgørelse i sagen. Energitilsynets afgørelse ikke var endvidere ikke ledsaget af en begrundelse, jf. forvaltningslovens §§ 22 og 24. Energitilsynet havde ikke foretaget en konkret og selvstændig vurdering af sagens forhold samt været i besiddelse af de fornødne oplysninger til at foretage denne vurdering. Energitilsynet udmeldte ved afgørelse af 1. oktober 2008 prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for 2009. Energitilsynet fastholdt ved afgørelsen, at klager skulle indplaceres som et værk beliggende i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet brændsel end naturgas. Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2008 var enslydende med tilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 om udmelding af prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for 2008. På trods af Energiklagenævnets afgørelse af 5. maj 2008 i den tilsvarende sag om prisloftet for 2008 havde Energitilsynet fortsat ikke partshørt klager i henhold til forvaltningslovens § 19, forinden Energitilsynet den 1. oktober 2008 traf afgørelse vedrørende udmelding af prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for 2009. Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2008 var endvidere ikke ledsaget af en begrundelse, jf. forvaltningslovens §§ 22 og 24, og Energitilsynet havde ikke foretaget en konkret og selvstændig vurdering af sagens forhold. Energiklagenævnet hjemviste på denne baggrund Energitilsynets afgørelse og henviste i det hele til nævnets begrundelse i nævnets afgørelse af 5. maj 2008. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-37*).

Prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for år 2008

Klager blev ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2007 indplaceret som et værk i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas. Ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2008 blev denne placering ændret, således at klager blev indplaceret som et værk i et decentralt område, der forsynes med andet end naturgas. Den ændrede placering af klager medførte, at prisloftet for klager, og derved prisen, som klager kunne opkræve for den varme, som klager producerede, blev nedsat med en tredjedel (fra 99 kr. per GJ til 66 kr. per GJ). Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse om, at klager retligt skulle indplaceres under prisloftet gældende for værk i et decentralt område, der forsynes med andet end naturgas. Energiklagenævnet lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at der ved udmeldingen af prislofter skal tages udgangspunkt i de faktiske forhold på det tidspunkt, hvor det årlige prisloft udmeldes. Med udgangspunkt i de aktuelle faktiske forhold vedrørende Vejen fandt Energiklagenævnet, at forsyningsnettet i Vejen ikke kunne kategoriseres som et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg eller varmeanlæg. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at forsyningsnettet anvendte affaldsvarme som grundlast, mens naturgas alene blev anvendt som spids- og reservelast, og dette kun i et begrænset omfang. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at uanset om Vejen oprindeligt

var udlagt til naturgas, så var naturgas som brændsel fortrængt af affaldsvarme i den kollektive varmforsyning. Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at vurderingen af, hvilket værk der kunne etableres i Vejen i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinjer, skulle foretages efter projektbekendtgørelsens § 16. Det følger af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen ved projekter for varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der ikke forsynes med naturgasbaseret kraftvarme eller varme, kun kan godkende brændslerne biomasse, biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse eller affald. Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende naturgas som brændsel efter projektbekendtgørelsens § 16. Klager var derfor ved Energitilsynets afgørelse af 26. januar 2009 rettelig indplaceret under prislofter for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder, der forsynes med andet end naturgas, jf. prisloftbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 2, jf. § 7, stk. 1. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-127*).

Andre afgørelser

Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet i henhold til varmforsyningsloven, og bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven. Klageemnet i sagerne for Energiklagenævnet kan således variere meget.

Afslag på ansøgning om installation af fjernvarme – privatretlig disposition
En ejerforening ansøgte Tårnby Kommune om installation af fjernvarme. Kommune meddelte afslag på ansøgningen med henvisning til, at kommunen ønskede at opretholde bestemmelserne i kommunens varmeplanlægningsgrundlag, og da kommunen vurderede, at der ikke fandtes en særlig begrundelse for meddelelse af en dispensation herfra. Energiklagenævnet ophævede kommunens afgørelse. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at klagers ejendom i lighed med to naboejendomme ville kunne fjernvarmeforsynes ved etablering af en lang stikledning til en nærliggende hovedledning. Energiklagenævnet fandt, at etablering af en stikledning i det konkrete tilfælde ikke ville indebære en ændring af distributionsnettet eller områdeafgrænsningen i Tårnby Kommune. Energiklagenævnet lagde i den forbindelse endvidere vægt på placeringen af klagers ejendom imellem to ejendomme, der allerede var fjernvarmeforsynet, den konkrete områdeafgrænsning i Tårnby Kommune, hvor der inden for det samme område var udlagt både naturgas og fjernvarme, således at der ikke eksisterede en reel områdeafgrænsning imellem de to forsyningsformer, størrelsen på klagers ejendom, samt klagers effektbehov. Fjernvarmeforsyningen af klagers ejendom krævede således ikke udarbejdelsen af et projektforslag, som Tårnby Kommune som varmeplansmyndighed skulle godkende. Beslutningen om, hvorvidt klagers ejendom kunne forsynes med fjernvarme fra Tårnby Fjernvarmeforsyning, var derfor ikke en afgørelse, som Tårnby Kommune kunne træffe som led i kommunens virksomhed som varmeplansmyndighed efter varmforsyningsloven. Beslutningen herom tilkom derimod Tårnby Fjernvarmeforsyning

som ejer af forsyningsnettet. Det forhold, at Tårnby Kommune ejede Tårnby Fjernvarmeforsyning ændrede ikke ved, at beslutningen om, hvorvidt fjernvarmeforsyningen ville forsyne klager, tilkom Tårnby Fjernvarmeforsyning som ejer af forsyningsnettet. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-131*).

Indregning af udgift til vedligeholdelse af distributionsnet

Præstø Fjernvarme A.m.b.a. havde indgået en serviceaftale med E.ON om drift og vedligeholdelse af fjernvarmeværkets distributionsnet og betalte for ydelserne over varmeprisen. I E.ON's regnskab for 2005 optrådte serviceaftalen, til forskel fra de tidligere år, som en selvstændig post. Fjernvarmeværket var af den opfattelse, at serviceaftalen i regnskabet for 2005 var indregnet dobbelt. Energiklagenævnet fandt efter en gennemgang af sagens oplysninger, at beløbet alene var indregnet under "Drift og vedligeholdelse på distributionsnet" i E.ON's regnskab for 2005. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at E.ON på fyldestgørende måde havde redegjort for, hvilke omkostninger som i øvrigt var indregnet i regnskabet. Det af fjernvarmeværket fremlagte materiale gav endvidere ikke Energiklagenævnet anledning til at antage andet. Energiklagenævnet stadfæstede på denne baggrund Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-39*).

Energispareaktiviteter hos Albertslund Varmeværk – Energistyrelsens kompetence

Klager fandt, at Albertslund Varmeværks konkrete energispareaktiviteter ikke overholdt reglerne i energisparebekendtgørelsen om, at aktiviteterne skal være omkostningseffektive, eller at værket opfyldte energibesparelsesforpligtelsen så effektivt og billigt som muligt. Ved afgørelsen af 11. juli 2008 fandt Energistyrelsen, at styrelsens tilsynsforpligtelse efter bekendtgørelsen ikke omfattede de enkelte energiselskabers konkrete energispareaktiviteter. Energiklagenævnet fandt, at Energistyrelsens tilsyn efter bekendtgørelsen ikke var begrænset men omfattede alle bekendtgørelsens bestemmelser. Energiklagenævnet hjemviste herefter Energistyrelsens afgørelse, således at styrelsen kunne foretage en vurdering af, om klagers henvendelse gav styrelsen anledning til at reagere som tilsynsmyndighed efter energisparebekendtgørelsen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-105*)

Afgørelser truffet efter lov om elforsyning

Energiklagenævnet behandler endvidere mange sager efter elforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2009 traf Energiklagenævnet blandt andet følgende afgørelser:

Indtægtsrammer

I henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1227 af 10. december 2009 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven) kan Energitilsynet foretage en regulering af net- og transmissionsvirksomheders indtægtsrammer. Energiklagenævnet har på dette område bl.a. taget stilling til, i hvilke tilfælde virksomhedernes indtægtsrammer kan kræves forhøjet.

Indtægtsrammer for 2009 – benchmarkingmetode

Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 om reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2009 var af Viby Net A/S blevet påklaget for så vidt angik det forhold, at Energitilsynet ikke ved benchmarkingen af elnetselskaberne medtager de kollektivt ejede målere, som selskaberne måtte have men kun målere, som selskaberne selv ejer. Energiklagenævnet fandt efter en samlet vurdering ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets benchmarking af Viby Net A/S. Energiklagenævnet lagde vægt på, at Energitilsynet var tillagt et vidt skøn ved valg af metode for benchmarkingen, herunder ved fastsættelsen af antallet og typen af omkostningsækvivalenter, samt at den valgte metode måtte anses for egnet til vurdering af klagers effektiviseringspotentiale og i øvrigt baseret på saglige hensyn. Energiklagenævnet fandt endvidere, at de oplysninger, der forelå om klagerens særlige forhold, herunder oplysninger om antal af kollektivt ejede målere i klagers netområde, ikke kunne føre til, at Energitilsynets skøn i det konkrete tilfælde burde tilsidesættes. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-273*)

Indtægtsrammer for 2009 – korrektion for fordyrende rammevilkår

Fem vestjyske selskaber havde påklaget Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 om reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2009 for så vidt angik det forhold, at Energitilsynet ikke i forbindelse med korrektion for fordyrende rammevilkår ved benchmarkingen af elnetselskaberne havde korrigeret særskilt for, at selskaber beliggende på Danmarks vestkyst er underlagt særligt fordyrende rammevilkår. Energiklagenævnet fandt efter en samlet vurdering ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets benchmarking af selskaberne. Energiklagenævnet lagde vægt på, at Energitilsynet var tillagt et vidt skøn ved valg af metode for benchmarkingen, herunder til korrektion for fordyrende rammevilkår, samt at den valgte metode måtte anses for egnet til vurdering af selskabernes effektiviseringspotentiale og i øvrigt baseret på saglige hensyn. Energiklagenævnet fandt endvidere, at de oplysninger, der forelå om klagerens særlige forhold, herunder oplysninger

om geografisk placering og decentral produktion, ikke kunne føre til, at Energitilsynets skøn i de konkrete tilfælde burde tilsidesættes. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-331 – 1011-335*)

Indtægtsrammer for 2009 – benchmarking af leveringskvalitet

Dansk Energi havde som mandatar for 52 elnetselskaber påklaget Energitilsynets afgørelse af 27. oktober 2008 om reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2009. Klagen omhandlede det forhold, at Energitilsynet i forbindelse med korrektion for fordyrende rammevilkår i benchmarkingen af selskaberne havde baseret korrektionen på data fra 2007 og ikke som tidligere på data fra 2006. Dansk Energi havde endvidere klaget over den metode, som Energitilsynet havde anvendt ved benchmarkingen af selskabernes kvalitet i levering af elektricitet. Energiklagenævnet fandt, at den måde, hvorpå Energitilsynet korrigerer for fordyrende rammevilkår var i overensstemmelse med elforsyningslovens § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at der er tillagt Energitilsynet et vidt skøn ved fastsættelsen af effektiviseringskrav til elnetselskaberne, herunder ved valg af metode til korrektion for fordyrende rammevilkår. Korrektionsfaktoren for fordyrende rammevilkår kunne endvidere i overensstemmelse med benchmarkingprincippet suppleres med de af elnetselskaberne indberettede data for hvert år. Efter en samlet vurdering fandt Energiklagenævnet endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte den af Energitilsynet anvendte model for benchmarking af selskabernes kvalitet i levering af elektricitet som værende i strid med elforsyningslovens § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20. Energiklagenævnet lagde vægt på, at Energitilsynet var tillagt et vidt skøn ved valg af metode, samt at den af Energitilsynet valgte metode måtte anses som egnet til vurdering af selskabernes leveringskvalitet og i øvrigt baseret på saglige hensyn. Energiklagenævnets stadfæstede på denne baggrund Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-277, 1021-279 – 1021-330*).

Dispensation fra elforsyningsloven

Elforsyningslovens § 2, stk. 4, fastslår, at klima- og energiministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser. Ministeren har delegeret beføjelsen til Energistyrelsen.

Anmodning om dispensation fra elforsyningsloven

Klager anmodede i forbindelse med en omstrukturering Energistyrelsen om dispensation fra elforsyningsloven, jf. lovens § 2, stk. 4, således at klagers mindre elproducerende anlæg kunne undtages fra loven i dens helhed. Ved den påklagede afgørelse fandt Energistyrelsen, at der på grund af modregningsreglerne i elforsyningslovens §§ 37 og 37 a ikke var hjemmel i § 2, stk. 4, til at et anlæg kunne undtages fra loven i dens helhed. Energistyrelsen meddelte på denne baggrund afslag på klagers ansøgning om dispensation.

Energiklagenævnet fandt, at elforsyningslovens § 2, stk. 4, indeholdt hjemmel til, at der kunne meddeles en fuldstændig undtagelse fra elforsyningsloven. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at bestemmelsen indeholdt et vidt skøn for Energistyrelsen, men at Energistyrelsen skulle foretage en konkret vurdering og ikke blot med en generel henvisning til hensynet bag og formålet med elforsyningslovens §§ 37 og 37 a meddele afslag på en ansøgning. Energiklagenævnet hjemviste herefter Energistylens afgørelse til fornyet behandling. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-340 og 1011-341*).

Nettilslutning

Bekendtgørelse nr. 896 af 24. august 2006 om nettilslutning af elproduktionsanlæg med miljøvenlige brændsler indeholder reglerne for, hvornår en netvirksomhed ikke skal betale de i elforsyningslovens § 67, stk. 1 og 2, nævnte omkostninger ved nettilslutning af et elproduktionsanlæg med miljøvenlige brændsler.

Vilkår for nettilslutning – Energistylens kompetence

Et elproduktionsselskab (klager) havde klaget over Energistylens afgørelse af 15. december 2008. Ved afgørelsen havde Energistyrelsen afvist at behandle en klage fra klager over vilkårene for tilslutning af klagers elproduktionsanlæg til EnergiMidt Net A/S' elnet, idet Energistyrelsen ikke fandt at have kompetence hertil. Klager anførte bl.a., at det var forhold hos EnergiMidt Net A/S, der var skyld i, at klager ikke havde fået ansøgt EnergiMidt Net A/S om nettilslutning af det endelige anlæg, forinden bekendtgørelse nr. 896 af 24. august 2006 om nettilslutning af elproduktionsanlæg med miljøvenlige brændsler trådte i kraft. Klager havde ligeledes anført, at klagers egenbetaling i henhold til den endelige nettilslutningsaftale var for høj, ligesom udgifterne til den midlertidige tilslutning burde være omfattet af elforsyningslovens § 67, stk. 1. Energiklagenævnet udtalte, at det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 3, at spørgsmål om omkostninger ved nettilslutning af anlæg, som nævnt i elforsyningslovens § 67, stk. 1 og 2, afgøres af den systemansvarlige virksomhed (Energinet.dk). Energinet.dk's afgørelser kan efter bekendtgørelsen påklages til Energistyrelsen, hvis afgørelser herefter kan påklages til Energiklagenævnet. Klager sås ikke at have indbragt spørgsmålet for Energinet.dk, der således ikke havde truffet afgørelse. Da Energistyrelsen i henhold til bekendtgørelsens regler alene kan tage stilling til afgørelser, truffet af Energinet.dk, havde Energistyrelsen ikke kompetence (hjemmel) til at tage stilling til de to spørgsmål om udgifter. Spørgsmålet om EnergiMidt Net A/S' ageren under forhandlingsforløbet om nettilslutning var ikke et spørgsmål, som Energinet.dk eller Energistyrelsen kunne tage stilling til i medfør af bekendtgørelsens regler. Spørgsmål om et eventuelt civilretligt erstatningsansvar kunne indbringes for domstolene. Energistyrelsen havde derfor været berettiget til at afvise at behandle klagers klage. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energistylens afgørelse af 15. december 2008. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-337*)

Pris- og avancegodkendelse

Energitilsynet godkender med hjemmel i elforsyningsloven elselskabernes priser og avancer.

Godkendelse af priser og avancer for 2002, 2003 og 2004

Energitilsynet godkendte den 16. juni 2008 klagers prisfastsættelse for årene 2002 til 2004 på det vilkår, at klager tilbageførte nærmere opgjorte negative efterreguleringer til forbrugerne. For så vidt angik år 2002 lagde Energitilsynet bl.a. vægt på, at klagers omkostninger vedrørende elindkøb m.v. fra Nordjysk Elhandel A/S ikke var sket på markedsvilkår, og at omkostningerne derfor ikke fuldt ud kunne indregnes i priserne som en nødvendig omkostning, jf. elforsyningslovens § 46, stk. 4, jf. § 69, stk. 1. Klager anførte heroverfor bl.a., at prisforhøjelsen af fastprisaftalen med Nordjysk Elhandel A/S ikke var overført til forbrugerne, idet klager ikke havde hævet priserne heroverfor tilsvarende. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse vedrørende år 2002. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at såfremt klager ikke havde anvendt selskabets overskud til at finansiere forhøjelsen af fastprisaftalen med Nordjysk Elhandel A/S, kunne overskuddet i stedet have været anvendt til at ændre elpriserne på en for forbrugerne gunstig måde. Energiklagenævnet fandt endvidere, at den af Energitilsynet anvendte fremgangsmåde til at bestemme det beløb, der skulle efterreguleres, med rette tog udgangspunkt i, at de unødvendige omkostninger som følge af aftalen med Nordjysk Elhandel A/S fuldt ud var indgået som en del af klagers elpriser, og samtidig fuldt ud tilgodeså klager med det reguleringsmæssigt fastsatte overskud. Til brug for tilsynets kontrol og godkendelse af klagers priser opgjorde tilsynet endvidere, hvilket rimeligt overskud klager kunne tillades for årene 2003 og 2004. Ved opgørelsen anvendte Energitilsynet det overskud, der fremgik af klagers årsrapporter ved opgørelsen af klagers faktisk realiseret overskud. Klager anførte heroverfor bl.a., at klagers sideordnede aktiviteter burde holdes uden for opgørelsen af klagers realiserede overskud, og at Energitilsynet skulle korrigere for et nærmere angivet beløb for tidligere år. Energiklagenævnet hjemviste Energitilsynets afgørelse for så vidt angik årene 2003 og 2004, idet nævnet fandt, at der i medfør af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 358 af 20. maj 2003 skal korrigeres for sideordnede aktiviteter, og da nævnet, på trods af forespørgsler hos klager og Energitilsynet, ikke kunne få klarlagt, hvad det nærmere beløb vedr. korrektioner for tidligere år dækkede over, og hvorledes det var opstået. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-232*)

Elproduktionsbevilling

Elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kan kun udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra transport- og energiministeren.

Bevillingen meddeles af Energistyrelsen med hjemmel i elforsyningsloven. Der kan i forbindelse med meddelelsen af bevillingen fastsættes vilkår for bevillingen.

Vilkår i elproduktionsbevilling ophævet

Sagen drejede sig om, at Energistyrelsen havde varslet et nyt vilkår i DONG Energy Generation A/S og Energi E2 A/S' elproduktionsbevilling. Det var et vilkår for bevillingen, at såfremt selskaberne helt eller delvist ønskede at ophøre med at drive elproduktion fra en eksisterende kraftværksplads, skulle virksomheden inden for rammerne af gældende lovgivning stille kraftværkspladsen til rådighed for andre. Energiklagenævnet ophævede vilkåret, idet der hverken i elforsyningslovens § 50, stk. 2, 1. pkt. eller 2. pkt., var hjemmel til at fastsætte et vilkår med det givne indhold. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-238 og 1011-239*)

Afgørelser truffet efter lov om naturgasforsyning

Energiklagenævnet træffer endvidere afgørelser efter naturgasforsyningsloven. I 2009 har Energiklagenævnet bl.a. truffet følgende afgørelser:

Distributionstariffer

Pris for ydelser fra naturgasdistributionselskaberne fastsættes under hensyntagen til bl.a. selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger m.v., jf. naturgasforsyningslovens § 31, stk. 1. Priserne skal endvidere fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til, jf. naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Distributionstariffer – klageberettigelse

Energitilsynet havde ved den påklagede afgørelse fundet, at HNG's omkostninger afspejlede omkostningerne i et effektivt drevet naturgasdistributionselskab, og at HNG's distributionstarif var fastsat i overensstemmelse med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, ud fra rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Energitilsynet fandt ligeledes, at HNG's afregningsform ikke var uigennemskuelig, samt at tilsynet ikke havde hjemmel til at kunne tage stilling til klagers krav om tilbagebetaling af et af klager betalt stikledningstillæg. Energiklagenævnet bemærkede indledningsvist, at klager som følge af sit ekstraordinært store naturgasforbrug var klageberettiget til nævnet. Energiklagenævnet fandt med henvisning til den tidligere afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) ikke, at HNG's distributionstariffer var i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. Nævnet fandt heller ikke, at klager var fremkommet med oplysninger, der kunne føre til en afgørelse om, at HNG ikke er effektivt drevet, eller at HNG's afregninger ikke var uigennemskuelige. Endelig fandt Energiklagenævnet ikke at have hjemmel til at træffe afgørelse om hel eller delvis refusion af stiketableringstillægget. Energiklagenævnet stadfæstede herefter, og på baggrund af de af Energitilsynet anførte grunde, Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009. (*Energiklagenævnets j.nr. 1031-4*)

Forrentning af indskudskapital

Energiklagenævnet har i et antal sager taget stilling til, hvorvidt naturgasselskaberne kan tillades at foretage forrentning af indskudskapitalen i medfør af naturgasforsyningslovens § 37.

Indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, havde ikke tilstrækkelig hjemmel i naturgasforsyningsloven

Sagerne (j.nr. 1031-3 og 1031-5) drejede sig om Naturgas Fyn Distribution A/S' mulighed for at indregne ordinær forrentning af indskudskapitalen i

priserne efter indtægtsrammebekendtgørelsens ikrafttræden den 1. januar 2005. Spørgsmålet om muligheden for indregning af ordinær forrentning af indskudskapital i priserne i tiden før indtægtsrammebekendtgørelsens ikrafttræden har tidligere været behandlet ved Energiklagenævnet, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 11. marts 2008 (j.nr. 31-7) og afgørelse af 7. januar 2008 (j.nr. 31-14). Ved de påklagede afgørelser om indtægtsrammer for 2005-2006 og 2007 nægtede Energitilsynet med henvisning til indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, Naturgas Fyn Distribution A/S muligheden for at indregne ordinær forrentning af indskudskapitalen i priserne. Energiklagenævnet lagde til grund, at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 1, giver mulighed for indregning af ordinær forrentning af indskudskapital i priserne, men at indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, generelt afskar denne mulighed. Nævnet fandt herefter, at der ikke i naturgasforsyningsloven eller dens forarbejder var den tilstrækkelige hjemmel til udstedelse af indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, hvorfor Energitilsynets afgørelser var ugyldige. Afgørelserne ophævedes herefter og hjemvistes til fornyet behandling ved Energitilsynet med henblik på fastsættelse af fornyede indtægtsrammer, hvori ordinær forrentning af Naturgas Fyn Distribution A/S' indskudskapital indregnes. (*Energiklagenævnets j.nr. 1031-3 og 1031-5*)

Afgørelser truffet efter lov om energibesparelser i bygninger

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger og energimærkebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger) regulerer bl.a. forholdene omkring beskikkelse af energikonsulenter samt klager over energimærker. Energiklagenævnet har i en række sager bl.a. behandlet disse forhold.

Energimærkning af ejendom – udarbejdelse af nyt energimærke

Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse af 13. maj 2009 vedrørende energimærkning af klagers ejendom for Energiklagenævnet. Energistyrelsen fandt, at der i energimærket var fem væsentlige fejl og to mindre væsentlige fejl. Energistyrelsen pålagde energikonsulenten at berigtige fejlene i energimærket ved udarbejdelse af et nyt energimærke for ejendommen. Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse for Energiklagenævnet, da klager fandt, at sagen burde hjemvises til fornyet behandling ved Energistyrelsen på grund af mangelfuld sagsbehandling, og at sagen derfor var ugyldig. Klager anførte endvidere, at det påklagede energimærke var så fejlbehæftet og mangelfuldt, at det ikke kunne betegnes som et energimærke, og at det derfor ikke var i klagers interesse, at energikonsulenten udarbejdede et nyt energimærke. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-5*)

Energimærkning af ejendom – udarbejdelse af nyt energimærke

Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2009 vedrørende energimærkning af klagers ejendom for Energiklagenævnet. Energistyrelsen fandt, at der i energimærket var en væsentlig fejl og to mindre væsentlige fejl. Energistyrelsen pålagde energikonsulenten at berigtige fejlene i energimærket ved udarbejdelse af et nyt energimærke for ejendommen. Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse for Energiklagenævnet, da klager fandt, at energikonsulenten havde begået flere fejl end Energistyrelsen havde vurderet i afgørelsen, at klager var berettiget til erstatning fra energikonsulenten, og at energikonsulenten var inhabil i forhold til at udarbejde nyt energimærke for ejendommen. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-3*)

Energimærkning af ejendom – 1 års forældelsesfrist

Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2009 vedrørende energimærkning af klagers ejendom for Energiklagenævnet. Energistyrelsen fandt, at Energistyrelsen ikke kunne behandle klagesagen, da den var forældet. Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse for Energiklagenævnet og anmodede Energiklagenævnet om at realitetsbehandle sagen. Til støtte herfor anførte klager, at det ikke fremgik af energimærket, at klagefristen var 1 år, og at da klager købte ejendommen var klagefristen allerede udløbet. Klager anførte endvidere, at energimærkningen af klagers ejendom var udtaget til teknisk revision, hvilket klager fandt var udtryk for, at der var forhold i

mærkningen, som muligvis var misvisende. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-4*)

Dispensation fra kravet om energimærkning af andelsbolig

Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse af 14. juli 2009 vedrørende kravet om, at der ved overdragelse af en andel i andelsforening, hvortil der er knyttet brugsret, efter 30. juni 2009 skal foreligge en energimærkning af boligenheden for Energiklagenævnet. Energistyrelsen meddelte afslag på klagers ansøgning om dispensation. Klager indbragte Energistyrelsens afgørelse for Energiklagenævnet, da klager fandt, at andelsboligforeningen skulle have dispensation fra kravet om energimærkning eller alternativt såfremt dispensation ikke kunne opnås, nedslag i prisen på energimærket. Til støtte herfor anførte klager navnlig, at andelsboligforeningen var af begrænset størrelse, og andelsboligforeningen for nyligt var blevet byfornyset, hvor der ved samme lejlighed blev lavet vedligeholdelsesplan og udarbejdet rapport over ejendommen. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-6*)

Undtagelse fra krav om regelmæssig energimærkning

Energistyrelsen meddelte afslag på klagers ansøgning om hel eller delvis dispensation fra kravet om regelmæssig energimærkning, jf. § 19, jf. §. 22, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Klager indbragte afgørelsen for Energiklagenævnet. Klagen var bl.a. støttet på, at klager havde fået udarbejdet en energirapport, som indeholdte nogle energibesparende anbefalinger, som måtte udsættes, hvis klager ikke fik dispensation, og et energimærke derfor måtte bekostes. Energistyrelsen fandt, at loven ikke indeholdt hjemmel til, at klager kunne få dispensation. Energistyrelsen henviste i den forbindelse til lovens forarbejder. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. Nævnet fandt bl.a., at der ikke ville være nogle sikkerhedsmæssige betænkeligheder ved, at klager udarbejdede og offentliggjorde et energimærke. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-2*)

Øvrige afgørelser

I 2009 har Energiklagenævnet truffet afgørelse i bl.a. følgende sager af mere generel juridisk karakter.

Klageberettigelse

De almindelige forvaltningsretlige regler regulerer, hvem der kan påklage en afgørelse til Energiklagenævnet. Disse regler er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. I henhold hertil kræves det, at man har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt betingelserne for klageberettigelse var opfyldte.

Godkendelse af projektforslag

Naturgas Midt-Nord I/S påklagede Aalborg Kommunes afgørelse om godkendelse af Aalborg Kommune, Forsynings projektforslag om anvendelse af bioolie til en varmecentral. Naturgas Midt-Nord I/S distribuerede naturgas til centralen, men solgte ikke gas til centralen. Aalborg Kommune, Forsyningen mente på denne baggrund, at Naturgas Midt-Nord I/S ikke havde en væsentlig interesse i afgørelsen, og at selskabet derfor ikke var klageberettiget. Energiklagenævnet fandt, at Naturgas Midt-Nord I/S var klageberettiget. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at klager, der var eneste mulige distributør af naturgas til varmecentralen, havde udbygget og indrettet distributionsnettet omkring centralen i henhold til en tidligere afgørelse fra Aalborg Kommune. Klager havde således indrettet sig i forventning om at kunne distribuere naturgas til centralen over en længere periode. Nævnet lagde endvidere vægt på, at ud af selskabets ca. 60.000 kunder havde 177 forbrugere et tilsvarende forbrug som naturgas Midt-Nord I/S, og at den ekstra kapacitet i distributionsnettet, som Aalborg Kommunes afgørelse af 28. april 2008 medførte, ikke vil kunne afsættes til andre kunder. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-145*).

Etablering af fjernaflæste målere

Klager havde klaget over Energitilsynets afgørelse af 12. december 2008. Ved afgørelsen havde Energitilsynet fundet, at TRE-FOR El-net A/S' generelle leveringsbetingelser vedrørende etablering af fjernaflæste målere ikke var urimelige, ligesom Energitilsynet ikke havde fundet fremgangsmåden ved fjernaflæsning urimelig eller i øvrigt i strid med elforsyningsloven¹, jf. elforsyningslovens § 77, § 22, stk. 1, nr. 2, og § 6, stk. 4. Energitilsynet havde endvidere afvist at behandle en række forhold vedrørende leveringsbetingelsernes overensstemmelse med grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed, radiostråling fra de opsatte målere og fremgangsmåden ved valg til selskabets repræsentantskab, idet tilsynet fandt, at behandling heraf lå uden for Energitilsynets kompetenceområde. Energiklagenævnet afviste klagen for så vidt angik de forhold, der vedrørte TRE-FOR El-net A/S' ge-

nerelle leveringsbetingelser vedrørende etablering af fjernaflæste målere, da klager på grund af manglende individuel interesse ikke kunne anses for at være klageberettiget vedrørende disse spørgsmål. Energiklagenævnet udtalte endvidere, at leveringsbetingelserne ikke havde et sådant indhold, at de rejste spørgsmål i relation til grundlovens § 72. Endelig fandt Energiklagenævnet, at Energitilsynet havde været berettiget til at afvise at behandle klagens resterende spørgsmål på grund af manglende kompetence. Energiklagenævnet stadfæstede derfor denne del af Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-336*)

Tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg på havet nord for Sprogø
Sagerne drejede sig om, hvorvidt to privatpersoner kunne påklage Energistyrelsens afgørelse om tilladelse til etablering af et elproduktionsanlæg på havet nord for Sprogø til Energiklagenævnet i medfør af elforsyningslovens § 89, stk. 1, og § 89 a, stk. 1. Efter bestemmelserne kræves en væsentlig og individuel interesse i en afgørelse, førend man er klageberettiget. Energiklagenævnet afviste klagerne, da nævnet fandt, at klagerne ikke opfyldte kravene om en væsentlig og individuel interesse i Energistyrelsens afgørelse. Den ene klager var bosat i et tæt befolket område i ikke umiddelbar nærhed af Sprogø, mens den anden klager var bosat ca. 48 km fra Sprogø (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-338 og 1011-339*)

Tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg på havet ud fra Avedøre Holme

Sagen drejede sig om, hvorvidt en privat person kunne påklage Energistyrelsens afgørelse om tilladelse til etablering af et elproduktionsanlæg på havet ud fra Avedøre Holme til Energiklagenævnet i medfør af elforsyningslovens § 89, stk. 1, og § 89 a, stk. 1. Efter bestemmelserne kræves en væsentlig og individuel interesse i en afgørelse, førend man er klageberettiget. Energiklagenævnet afviste klagen, da nævnet fandt, at klageren ikke opfyldte kravene om en væsentlig og individuel interesse i Energistyrelsens afgørelse. Området omkring Avedøre Holme bestod af industri- og havneområder. Klager var bosat ca. 8 km fra Avedøre Holme. På denne baggrund, og ud fra en gennemgang af kortmateriale vedrørende placeringen af klagers bolig i forhold til området ved Avedøre Holme, hvor de tre havvindmøller skulle opføres, fandt Energiklagenævnet, at det var usandsynligt, at klagers bolig vil blive påvirket af opførelsen af havvindmøllerne, herunder visuelt som støjmessigt. Energiklagenævnet bemærkede i øvrigt, at det af placeringen af boligen fremgår, at klager var bosat i et tæt befolket område i ikke umiddelbar nærhed af Avedøre Holme. Energistyrelsens afgørelse ville således som udgangspunkt have den samme betydning for klager som for alle andre personer bosat i området. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-276*)

Distributionstariffer – væsentlig interesse

Energitilsynet havde ved den påklagede afgørelse fundet, at HNG's omkostninger afspejlede omkostningerne i et effektivt drevet naturgasdistributionsselskab, og at HNG's distributionstarif var fastsat i overensstemmelse

med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, ud fra rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Energitilsynet fandt ligeledes, at HNG's afregningsform ikke var uigennemskuelig, samt at tilsynet ikke havde hjemmel til at kunne tage stilling til klagers krav om tilbagebetaling af et af klager betalt stikledningstillæg. Energiklagenævnet bemærkede indledningsvist, at klager som følge af sit ekstraordinært store naturgasforbrug var klageberettiget til nævnet. Energiklagenævnet fandt med henvisning til den tidligere afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) ikke, at HNG's distributivonstariffer var i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. Nævnet fandt heller ikke, at klager var fremkommet med oplysninger, der kunne føre til en afgørelse om, at HNG ikke er effektivt drevet, eller at HNG's afregninger ikke var uigennemskuelige. Endelig fandt Energiklagenævnet ikke at have hjemmel til at træffe afgørelse om hel eller delvis refusion af stiketableringstillægget. Energiklagenævnet stadfæstede herefter, og på baggrund af de af Energitilsynet anførte grunde, Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009. (*Energiklagenævnets j.nr. 1031-4*)

Afgørelsesbegrebet

Energiklagenævnet kan alene behandle klager over afgørelser. I en række sager har Energiklagenævnet taget stilling til, hvorvidt der i den konkrete sag var truffet en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til følgende sager.

Afslag på ansøgning om fjernvarmeforsyning

Sagen drejede sig om, hvorvidt Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhedernes afslag på fjernvarmeforsyning af Rærup-by kunne påklages til Energiklagenævnet. Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhedernes beslutning blev truffet af kommunen som led i kommunens virksomhed som ejer af fjernvarmeforsyningen i Aalborg. Der forelå således ikke en myndighedsafgørelse, som Energiklagenævnet kunne behandle. Der var derimod tale om en privatretlig disposition, som Energiklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle. Energiklagenævnet afviste på denne baggrund klagen. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at det ville kræve en lovændring, såfremt nævnet skulle behandle klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-232*)

Afslag på ansøgning om fjernvarmetilslutning

Sagen drejede sig om, hvorvidt Århus Kommunes afslag på ansøgning om fjernvarme kunne påklages til Energiklagenævnet. Århus Kommunes beslutning blev truffet af kommunen som led i kommunens virksomhed som ejer af fjernvarmeforsyningen i Århus (AffaldVarme Århus). Der forelå således ikke en myndighedsafgørelse, og Energiklagenævnet kunne derfor ikke behandle klagen. Energiklagenævnet videresendte sagen til Energitilsynet med henblik på, at tilsynet eventuelt kunne vurdere, hvorvidt Århus

Kommunes betingelser for levering af fjernvarme var rimelige. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-121*)

Tilbagebetaling af overdækning

Energiklagenævnet har afvist at behandle to klagesager, hvor klagerne havde klaget over Århus Kommunes beslutning om, hvilken model der skulle anvendes til tilbagebetaling af en i AffaldVarme Århus oparbejdet overdækning. Da der var klaget direkte over Århus Kommunes beslutning, afviste Energiklagenævnet at behandle sagerne, idet den påklagede beslutning er at anse som en beslutning, der er truffet som led i kommunens virksomhed som ejer af fjernvarmeforsyningen i Århus (AffaldVarme Århus). Der var således tale om en privatretlig disposition, og kommunens beslutning om tilbagebetaling gennem fremtidige prisnedsættelser var derfor ikke en myndighedsafgørelse, der var truffet af kommunen som varmeplansmyndighed efter varmemforsyningsloven. Kommunens beslutning om tilbagebetalingsmetode/takstfastsættelser kunne følgelig ikke påklages til Energiklagenævnet, jf. varmemforsyningsloven § 26, stk. 1. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-109*)

Klagefrist

Fristen for at indbringe Energitilsynets, Energistyrelsens eller kommunernes afgørelser for Energiklagenævnet er i medfør af de forskellige love og bekendtgørelser på området 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt (se f.eks. varmemforsyningslovens § 26, stk. 3). Energiklagenævnet har taget stilling til spørgsmålet om en klages rettidige indgivelse for nævnet i bl.a. følgende sager:

Projektforslag om etablering af transmissionsledning – klagefristen overholdt

Mariagerfjord Kommune godkendte ved afgørelse af 25. september 2008 Veddum-Skelund-Visborg Kraftvarmeværks projektforslag om etablering af en transmissionsledning mellem kraftvarmeværket og Hadsund Fjernvarmeværk. Kraftvarmeværket ønskede at anvende fjernvarmeværket som reserve-last i tilfælde, hvor der var udfald på kraftvarmeværkets gaskedel og værkets øvrige motorer producerede el til det frie elmarked. Den påklagede afgørelse indeholdte en korrekt klagevejledning. Fristen for at påklage afgørelsen til Energiklagenævnet var 4 uger efter afgørelsen var modtaget, dvs. den 24. oktober 2008. Klagen blev sendt til Mariagerfjord Kommune og Naturklagenævnet pr. e-mail den 24. oktober 2008 kl. 14.58, men klagen blev først stemplet som modtaget i Mariagerfjord Kommune mandag den 27. oktober 2008, idet kommunen på fredage lukker kl. 12.00. Oplysninger om kommunens lukketider var offentliggjort på kommunens hjemmeside. Klagen blev modtaget i Naturklagenævnet inden kontortids ophør den 24. oktober 2008, og Naturklagenævnet videresendte klagen til Energiklagenævnet

den 30. oktober 2008. I forvaltningsretlig litteratur og praksis antages, at hvis en klage modtages inden klagefristens udløb af en myndighed, der efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, har pligt til at videresende klagen til den rette klagemyndighed, må klagen anses for rettidig. Naturklagenævnet havde i medfør af forvaltningslovens § 7, stk. 2, pligt til at videresende klagers klage til Energiklagenævnet som rette klagemyndighed, hvilket Naturklagenævnet også gjorde. Klagen blev modtaget i Naturklagenævnet inden klagefristens udløb, og klagen må derfor anses som rettidigt indgivet. Energiklagenævnet kunne herefter behandle klagen af 24. oktober 2008, og nævnet ophævede Mariagerfjord Kommunes afgørelse, jf. ovenfor. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-45*)

Energispareaktiviteter hos Albertslund Varmeværk – klagefristen overholdt
Klager fandt, at Albertslund Varmeværks konkrete energispareaktiviteter ikke overholdt reglerne i energisparebekendtgørelsen om, at aktiviteterne skal være omkostningseffektive, eller at værket opfyldte energibesparelsesforpligtelsen så effektivt og billigt som muligt. Ved afgørelsen af 11. juli 2008 fandt Energistyrelsen, at styrelsens tilsynsforpligtelse efter bekendtgørelsen ikke omfattede de enkelte energiselskabers konkrete energispareaktiviteter. Energistyrelsens afgørelse var en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men var ikke ledsaget af en klagevejledning, som påkrævet i forvaltningslovens § 25, stk. 1. Fristen for at indbringe afgørelsen for Energiklagenævnet var inden fire uger efter, at afgørelsen var meddelt. Energistyrelsen traf afgørelse i sagen den 11. juli 2008, og Energiklagenævnet modtog klagen den 17. november 2008. Klagen var således ikke indgivet rettidigt. Under visse omstændigheder kan klagefristen dog suspenderes. Såfremt en myndighed har tilsidesat sin pligt til at give klagevejledning i henhold til forvaltningslovens § 25, stk. 1, vil det normalt medføre, at klagefristen suspenderes, indtil behørig klagevejledning er givet. Det er dog en forudsætning for, at den senere indgivende klage kan behandles, at klageren ikke har udvist ugrundet passivitet. Energistyrelsens afgørelse af 11. juli 2008 indeholdte ikke en klagevejledning, og klagefristen måtte således anses for suspenderet. Under henvisning til, at klager rettede henvendelse til en anden offentlig myndighed end Energistyrelsen ved brev af 17. august 2008, dvs. ca. en uge efter klagefristen på fire uger udløb, og at klager må antages først på anden vis at have fået kendskab til, hvortil klage over Energistyrelsens afgørelse skulle rettes ved Ombudsmandens brev af 17. november 2008, fandt Energiklagenævnet, at klager ikke havde udvist ugrundet passivitet. Klagen var derfor indgivet rettidigt. Energiklagenævnet hjemviste herefter Energistyrelsens afgørelse, således at styrelsen kunne foretage en vurdering af, om klagers henvendelse gav styrelsen anledning til at reagere som tilsynsmyndighed efter energisparebekendtgørelsen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-105*)

Klagefrist ikke overholdt

Ved afgørelse af 17. september 2008 besluttede Energitilsynet, at klager ikke er klageberettiget til Energitilsynet vedrørende en sag om overdækning i AffaldVarme Århus. Energitilsynet begrundede dette med, at klager ikke

havde en individuel interesse i sagen. Energitilsynet afviste på denne baggrund at realitetsbehandle klagers henvendelse til tilsynet. Denne afgørelse blev ikke indbragt for Energiklagenævnet. Ved e-mail af 26. oktober 2008 anmodede klager Energitilsynet om at genoptage behandlingen af afgørelsen af 17. september 2008. Energitilsynet afviste at genoptage sagen ved afgørelse af 20. november 2008. Klager indbragte afgørelsen af 20. november 2008 for Energiklagenævnet ved brev af 21. december 2008, der blev modtaget i nævnet den 22. december 2008. Fristen for at indbringe afgørelsen af 20. november 2008 for Energiklagenævnet var 4 uger, hvorefter fristen for at indbringe afgørelsen af 20. november 2008 for Energiklagenævnet udløb den 19. december 2008. Klagefristen var således ikke overholdt. Da klagen ikke indeholdte oplysninger om sådanne særlige omstændigheder, som kunne begrunde, at Energiklagenævnet eventuelt kunne se bort fra fristoverskridelsen, afviste Energiklagenævnet klagen.

(Energiklagenævnets j.nr. 1021-112)

Klagefrist ikke suspenderet – partsstatus

Sagen drejede sig om, at Ældre Sagen på vegne af sine ca. 27.000 medlemmer havde indgivet en klage over Energitilsynets afgørelse af 23. juni 2008 vedrørende DONG Energy City Elnet A/S. Klagen var indgivet den 30. september 2008 og var dermed ikke inden for klagefristen på fire uger. Ældre Sagen var ikke blevet partshørt inden Energitilsynet traf afgørelse i sagen. Ældre Sagen havde endvidere ikke fået tilsendt afgørelsen og havde i den forbindelse heller ikke fået klagevejledning. Energiklagenævnet fandt, at der ikke var omstændigheder som kunne medføre, at klagefristen blev suspenderet. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at forvaltningslovens bestemmelse om klagevejledning alene vedrører sagens parter. Energiklagenævnet fandt, at Ældre Sagens medlemmer ikke havde en individuel interesse i Energitilsynets sag vedrørende DONG Energy City Elnet A/S, og medlemmerne var derfor ikke parter i sagen. Energitilsynet havde derfor ikke pligt til at partshøre Ældre Sagen som repræsentant for medlemmerne inden tilsynet traf afgørelse i sagen, ligesom Energitilsynet ikke var forpligtet til at fremsende afgørelsen samt give klagevejledning. Energiklagenævnet afviste herefter at behandle sagen. Energiklagenævnet bemærkede afslutningsvist, at Energiklagenævnet som administrativ rekursinstans alene har hjemmel til at behandle en klage fra en klageberettiget. Energiklagenævnet måtte derfor afvise at behandle klagen under henvisning hertil, såfremt Ældre Sagens klage var indgivet rettidigt. *(Energiklagenævnets j.nr. 1011-272)*

Manglende partshøring

Forvaltningslovens § 19 regulerer, hvornår en myndighed skal foretage partshøring. Såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse i sagen, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet parten lejligh-

hed til at fremkomme med en udtalelse. Dette gælder dog kun, såfremt oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Energiklagenævnet har bl.a. behandlet følgende sag vedrørende partshøring.

Prisen på varme fra Holeby Halmvarmeværk A.m.b.a.

Klager, der aftager varme fra halmvarmeværket, indbragte prisen på varme for Energitilsynet. Energitilsynet fandt, at prisen var urimelig og indgik derfor en forhandlingsløsning med halmvarmeværket. Forhandlingsløsningen blev indgået på baggrund af nogle oplysninger, som halmvarmeværket fremsendte til Energitilsynet. Energitilsynet partshørte ikke klager over oplysningerne fra halmvarmeværket. Energitilsynet oplyste overfor Energiklagenævnet, at der ikke kunne udelukkes, at klagers bemærkninger til oplysningerne kunne have haft indflydelse på afgørelsen af 22. december 2008. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynet havde foretaget en partshøringsfejl, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 1. Energiklagenævnet hjemviste på denne baggrund sagen til fornyet behandling i Energitilsynet. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-120*).

Opsættende virkning

Som udgangspunkt har klager indgivet til Energiklagenævnet ikke opsættende virkning. Energiklagenævnet kan dog bestemme, at en klage skal tillægges opsættende virkning, medmindre andet er fastsat ved lov. Kompetencen til at tage stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning skal imødekommes, er efter bemyndigelse delegeret til nævnsformanden. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning skulle imødekommes.

Betaling af udtrædelsesgodtgørelse

Energitilsynet pålagde E.ON at ændre selskabets standardleveringsbetingelser. E.ON indbragte pålægget for Energiklagenævnet og anmodede efterfølgende om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Energiklagenævnet imødekom anmodningen. Energiklagenævnet lagde ved vurderingen af sagen bl.a. vægt på, at den påklagede afgørelse var af principiel karakter, og at det i det konkrete tilfælde ikke kunne udelukkes, at Energitilsynets afgørelse ville medføre, at E.ON ville blive mødt af en ikke ubetydelig stigning i antallet af opsigelser fra selskabets forbrugere. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-234*).

Godkendelse af projektforslag

Ved afgørelse af 28. april 2009 godkendte Aalborg Kommune Aalborg Kommunes Fjernvarmeforsynings projektforslag af juni 2007 om anvendelse af bioolie på varmecentralen Svendborgvej. Naturgas Midt-nord I/S indbragte afgørelsen for Energiklagenævnet, og anmodede i den forbindelse om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Naturgas Midt-Nord I/S di-

strubuerede naturgas til centralen, men solgte ikke gas til centralen. Energiklagenævnet imødekom ikke anmodningen. Energiklagenævnet lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at afgørelsen af 28. april 2008 ikke havde følger for Naturgas Midt-Nord I/S, der vanskeligt lod sig genoprette. Afgørelsen medførte således ikke, at Naturgas Midt-Nord I/S's distributionsnet skulle omlægges eller nedlægges, men alene at en mindre mængde gas ville blive ført gennem nettet. Energiklagenævnet fandt endvidere, at klagen ikke ville blive gjort illusorisk, idet nævnets afgørelse vedrørende godkendelsen af projektforslaget ville kunne ophæve virkningerne af afgørelsen af 28. april 2008. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-145*).

Efterregulering m.v. for 2007

Ved afgørelse af 22. juni 2009 påbød Energitilsynet klager at opkræve 13.343.331 kr. fra et koncernforbundet selskab som vederlag for 18.631 kunder, der blev overført til klager. Energitilsynet påbød endvidere klager at foretage visse ændringer i reguleringsregnskabet for 2007 ved at påbyde nedsættelse af afskrivningerne på goodwill og nedsættelse af nettofinansieringsomkostningerne, samt at sænke prisen på naturgas for forsyningspligt-kunderne senest 1. august 2009. Klager anmodede om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Til støtte for anmodningen anførte klager bl.a. , at en efterlevelse af påbuddet vil have en betydelig økonomisk skadesvirkning for klager og for det med klager koncernforbundne selskab og at en efterlevelse af påbuddet om prisnedsættelse vil kunne føre til kundeflugt. Energiklagenævnet imødekom anmodningen om opsættende virkning. Nævnet lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at nævnet fandt det sandsynliggjort, at en efterlevelse af Energitilsynets påbud ikke uden betydelige vanskeligheder lader sig genoprette i tilfælde af, at klager helt eller delvist måtte få medhold i klagen, og efter en konkret vurdering fandt Energiklagenævnet, at tilstedeværelsen af en sådan økonomisk risiko i det konkrete tilfælde må tillægges en større vægt end interessen i, at påbuddet blev håndhævet straks. (*Energiklagenævnets j.nr. 1031-7*)

Energitilsynets pligt til at behandle klager

Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Som det var tilfældet i år 2008 har Energiklagenævnet også i år 2009 i en række sager behandlet spørgsmålet om, hvorvidt Energitilsynet har pligt til at behandle en klage. (*Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Energiklagenævnets j.nr. 1021-26, 1021-34, 1021-35, 1021-36, 1021-38, 1021-107, 1021-108, 1021-124, og 1021-46*).

Genoptagelse af sag om tilbagebetaling af overdækning i AffaldVarme Århus

Energiklagenævnet havde ved en tidligere afgørelse afvist at behandle klager fra 45 personer over Århus Kommunes beslutning om, hvilken model der skulle anvendes til tilbagebetaling af en i AffaldVarme Århus oparbejdet overdækning. Baggrunden herfor var, at Energitilsynet havde oplyst, at tilsynet ikke havde modtaget og behandlet henvendelser fra de pågældende personer. Energiklagenævnet afviste herefter at behandle klagerne, idet der således ikke var tale om klager over myndighedsafgørelser. I forbindelse med klagernes anmodning om genoptagelse viste det sig, at Energitilsynet havde modtaget og behandlet henvendelser fra de pågældende personer via en samlet henvendelse fra de pågældendes advokat. Det var således en beklagelig fejl, at Energitilsynet tidligere havde oplyst, at man ikke havde truffet afgørelser over for klagerne. På denne baggrund imødekom Energiklagenævnet anmodningerne om genoptagelse af sagerne. Ved den efterfølgende realitetsbehandling fandt Energiklagenævnet, at Energitilsynet som tilsynsmyndighed ikke har en pligt til at behandle alle klager/henvendelser. Dette gælder, uanset om de pågældende personer måtte have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over. Energiklagenævnet lagde vægt på, at beskrivelsen af Energitilsynets funktion og opgaver i elforsyningslovens §§ 78 og 80 ikke pålægger Energitilsynet en pligt til at behandle klager. En tilsynsmyndighed har alene pligt til at behandle klager/henvendelser, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Energiklagenævnet fandt ikke, at klagerne/henvendelserne i de omhandlede sager rejste en sådan konkret begrundet mistanke. Energiklagenævnet stadfæstede med denne begrundelse Energitilsynets afgørelser. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-150*)

Partsbegrebet

De almindelige forvaltningsretlige regler regulerer, hvem der er part i en sag ved Energiklagenævnet. Disse regler er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. I henhold hertil kræves det, at man har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt betingelserne for partsstatus var opfyldte.

Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse af 6. marts 2009 om partsstatus i sag om E.ON Varme Danmark ApS' prisfastsættelse.

Klager var en forening, hvis 224 medlemmer aftog fjernvarme fra Slagslunde Kraftvarmeværk, der blev ejet og drevet af E.ON Varme. Klager påpegede over for Energitilsynet en række forhold vedrørende E.ON Varmes prisfastsættelse som stridende mod varmforsyningslovens § 20. Som følge af denne og et stort antal andre henvendelser fra forbrugere, der fik leveret fjernvarme fra værker ejet af E.ON Varme, besluttede Energitilsynet at tage

spørgsmålet om E.ON Varmes prisfastsættelse og leveringsbetingelser op til bedømmelse i en ny sag. Energitilsynet afgjorde ved afgørelse af 6. marts 2009, at klager ikke var part i den nye sag om E.ON Varmes prisfastsættelse. Klager indbragte denne afgørelse for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet fandt, efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder, at beslutningen om ikke at tillægge klager partsstatus var en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at det forhold, at klager ikke tillagdes partsstatus, var af gennemgribende betydning for klager. Energiklagenævnet bemærkede, at det forhold, at klager som interesseorganisation havde 224 medlemmer, ikke i sig selv medførte, at de enkelte medlemmers interesse i sagen kumuleredes, og at foreningen derved fik en væsentlig og individuel interesse i sagen. Energiklagenævnet fandt, at en så betragtelig stigning i E.ON Varmes faste afgifter, førte til, at klagers medlemmer havde en væsentlig interesse i Energitilsynets sag vedrørende E.ON Varmes generelle prisfastsættelse. Da Energitilsynets afgørelse imidlertid ville vedrøre alle E.ON Varmes kunder, var kredsen af kunder, som ville blive berørt af Energitilsynets afgørelse, omfattende. Da det ikke kunne lægges til grund, at klagers medlemmer ville blive særligt berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere, eller at visse af medlemmerne vil blive særligt berørt, fandt Energiklagenævnet ikke at der forelå en individuel interesse. Energiklagenævnet bemærkede, at det forhold, at det oprindeligt var bl.a. klagers henvendelse, der gav anledning til, at Energitilsynet undersøgte det pågældende forhold, ikke ændrede ved, at klagers interesse i sagen ikke kunne anses for at være tilstrækkelig individuel. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse af 6. marts 2009. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-149*)

Klage over Energitilsynets afslag på partsstatus i sag om tredjemands anmodning om aktindsigt.

Slagslunde Fjernvarmelaug anmodede Energitilsynet om aktindsigt i dokumenter vedrørende koncerninterne aftaler mellem klagerne. I forbindelse med Energitilsynets behandling af anmodningen om aktindsigt gjorde klagerne gældende, at selskaberne var parter i tilsynets sag om, hvorvidt fjernvarmelaugets anmodningen om aktindsigt skulle imødekommes. Energitilsynet afviste dette ved afgørelser af 11. marts 2009, idet anmodningen om aktindsigt angik oplysninger, der var anmeldelsespligtige til tilsynet og offentligt tilgængelige efter varmemeforsyningsloven. Idet oplysningerne var offentligt tilgængelige, fandt Energitilsynet, at udleveringen af oplysningerne var faktiske forvaltningsvirksomhed, og ikke afgørelsesvirksomhed, hvorfor klagerne ikke kunne være parter i sagen. Under henvisning til bl.a. den forvaltningsretlige praksis og litteratur stadfæstede Energiklagenævnet den påklagede afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at udleveringen af offentligt tilgængelige oplysninger i anledning af en anmodning om aktindsigt i et dokument, der måtte indeholde sådanne oplysninger, er en afgørelse af en aktindsigtsanmodning og dermed en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Konsekvensen af, at en oplysning er offentligt tilgængelig er alene, at oplysningen ikke kan anses for fortrolig i henhold til offentlighedslovens §§ 12 og 13 og forvaltningslovens § 15. Energiklagenævnet bemærkede endvidere, at Energitilsynet på andet grundlag havde

indhentet en udtalelse fra klagerne i forbindelse med tilsynets behandling af anmodningen om aktindsigt. Klagerne havde således haft mulighed for at fremkomme med bemærkninger til, i hvilket omfang anmodningen om aktindsigt skulle imødekommes og derved haft lejlighed til at varetage deres interesser. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-196 og 1021-197*)

Klage over Energitilsynets afslag på partsstatus i sag om tredjemands anmodning om aktindsigt.

Slagslunde Fjernvarmelaug anmodede Energitilsynet om aktindsigt i dokumenter vedrørende koncerninterne aftaler mellem klagerne. I forbindelse med Energitilsynets behandling af anmodningen om aktindsigt gjorde klagerne gældende, at selskaberne var parter i tilsynets sag om, hvorvidt fjernvarmelaugets anmodningen om aktindsigt skulle imødekommes. Energitilsynet afviste dette ved afgørelser af 10. marts 2009. Under henvisning til bl.a. den forvaltningsretlige praksis og litteratur stadfæstede Energiklagenævnet de påklagede afgørelser. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse, at Energitilsynet på andet grundlag havde indhentet en udtalelse fra klagerne i forbindelse med tilsynets behandling af anmodningen om aktindsigt. Klagerne havde således haft mulighed for at fremkomme med bemærkninger til, i hvilket omfang anmodningen om aktindsigt skulle imødekommes og derved haft lejlighed til at varetage deres interesser. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-194 og 1021-195 og 1021-198*)

Aktindsigt

Energiklagenævnet modtager hvert år et antal anmodninger om aktindsigt i sager for nævnet. Anmodningerne fremsættes enten med hjemmel i forvaltningsloven eller offentlighedsloven. Energiklagenævnet er endvidere klageinstans for afgørelser om aktindsigt truffet af bl.a. Energitilsynet og Energi styrelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende sager behandlet spørgsmål om aktindsigt.

Energiklagenævnet ophævede Energitilsynets afgørelse af 27. maj 2009 om aktindsigt i korrespondance mellem Grant Thornton og Energitilsynet.

Energitilsynets sekretariat havde anmodet Grant Thornton Statsautoriseret Revisionsaktieselskab om bistand til udarbejdelse af en model for fastsættelse af en rimelig forrentning af indskudskapital i kollektive varmforsyninger, herunder for klagers virksomhed. Klager anmodede om aktindsigt i korrespondance mm., der havde været mellem Grant Thornton og Energitilsynet i forbindelse med revisionselskabets bistand, hvilket Energitilsynet havde afslået med henvisning til forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3. Energiklagenævnet fandt, at Grant Thorntons bistand blev indhentet, fordi klagers sag var den første af sin art, og dermed ville lægge op til en ny praksis. Grant Thorntons bistand var således ikke indhentet med henblik på en retssag eller i forbindelse med overvejelse af, om retssag skal føres, hvorfor undtagelsen i forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, ikke kunne finde direkte

anvendelse. Ifølge forarbejderne til forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, fortolkedes bestemmelsen udvidende til også at omfatte brevveksling med sagkyndige om juridiske tvivlsspørgsmål, der ikke har direkte sammenhæng med et aktuelt eller eventuelt sagsanlæg, men hvor dette må underforstås som en nærliggende mulighed i forbindelse med den pågældende sag. Energiklagenævnet fandt på baggrund af forarbejderne, at det afgørende kriterium for anvendelsen af denne fortolkning var, om brevvekslingen vedrørte et juridisk tvivlsspørgsmål. Energiklagenævnet fandt, at Grant Thorntons arbejde ikke bestod i en fastlæggelse af, hvorledes det i varmforsyningsloven anførte begreb rimelig forrentning skulle fortolkes juridisk, men derimod i en konkret økonomisk analyse og anbefaling af størrelsen af en rimelig forrentning ud fra klagers økonomiske forhold. Det var således Energiklagenævnets opfattelse, at Grant Thorntons bistand ikke vedrørte et juridisk tvivlsspørgsmål, hvorfor den udvidende fortolkning af forvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 3, ikke kunne finde anvendelse. Energiklagenævnet meddelte herefter klager aktindsigt i de pågældende dokumenter, men udtog dog visse oplysninger om Grant Thorntons honorar for bistanden. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-229*)

Fremsendelse af klage inden rimelig tid

Det følger af bl.a. tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 2, at klager over afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelsen, skal indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energiklagenævnet, ledsaget af den udtalelse og det materiale, der har ligget til grund for afgørelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelse udtalt sig om, kommunalbestyrelsens fremsendelse af klage mm. til nævnet inden rimelig tid.

Pålæggelse af forblivelsespligt.

Aalborg Kommune godkendte ved afgørelse af 11. juli 2008 Hou Kraftvarmeværk a.m.b.a.'s projektforslag om forblivelsespligt til værket og meddelte klager, at denne ikke kunne fritages fra pligten. Kraftvarmeværket blev den 1. december 2008 overtaget af Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne. Aalborg Kommune godkendte Hou Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s projektforslag om forblivelsespligt den 11. juli 2008. Klagen blev sendt til kommunen ved brev af 7. august 2008. Aalborg Kommune fremsendte imidlertid først klagen m.v. til Energiklagenævnet den 23. december 2008 på et tidspunkt, hvor Energiklagenævnet to gange havde kontaktet kommunen i anledningen af klagen. Aalborg Kommune var således mere end fire måneder om at fremsende sagen til Energiklagenævnet, uden at kommunen har givet en nærmere begrundelse herfor. Energiklagenævnet udtalte, at nævnet fandt dette forhold meget beklageligt. Energiklagenævnet stadfæstede herefter afgørelsen, jf. ovenfor. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-110*)

Medvirken til sagens oplysning

Energiklagenævnet har i bl.a. følgende afgørelse udtalt sig om klagers pligt til at medvirke til sagens oplysning og betydningen af, at klager ikke medvirker hertil.

Afslag på dispensation fra tilslutningspligten til Svogerslev Fjernvarme
Roskilde Kommune havde meddelt klager afslag på dispensation fra tilslutningspligten til Svogerslev Fjernvarme under henvisning til, at klager ikke over for kommunen havde dokumenteret sine økonomiske forhold. Kommunen kunne således ikke vurdere, hvorvidt klager kunne få dispensation fra tilslutningspligten på grund af sin økonomiske situation. Kommunen fandt endvidere ikke, at klager kunne få dispensation på grund af, at klager, efter tilslutningspligten blev pålagt, havde installeret et træpillefyr. Energiklagenævnet fandt, at kommunen havde vurderet ansøgningen om dispensation under henvisning til klagers økonomiske forhold på behørig vis. Energiklagenævnet bemærkede hertil, at kommunen flere gange havde opfordret klager til at fremsende dokumentation for sin økonomiske situation, hvilket klager ikke havde gjort. For så vidt angik klagers træpillefyr bemærkede Energiklagenævnet, at kommunen har mulighed for at meddele dispensation fra tilslutningspligten i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, såfremt der, efter tilslutningspligten er pålagt, installeres et vedvarende energianlæg, som i henhold til § 15, stk. 1, nr. 2, ville kunne have medført fritagelse fra tilslutningspligten. Kommunen burde således have foretaget en vurdering af klagers træpillefyr, samt hvorvidt klager kunne få dispensation fra tilslutningspligten under henvisning hertil, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 2. Energiklagenævnet hjemviste herefter kommunens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr.1021-41*)

Genoptagelse

Efter de almindelige forvaltningsretlige regler har en sags parter mulighed for at anmode Energiklagenævnet om at genoptage behandlingen af en allerede afgjort sag. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, om betingelserne for, at nævnet kunne genoptage en sag, var opfyldte.

Anmodning om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008 om ophævelse af godkendelse af projektforslag for etablering af biomassebaseret kedelanlæg og transmissionsledning til forsyning af Ullerslev Fjernvarme (Energiklagenævnets j.nr. 1021-9).

Ved afgørelse af 15. december 2008 ophævede Energiklagenævnet Nyborg Kommunes afgørelse af 10. april 2008 om godkendelse af projektforslag for etablering af biomassebaseret kedelanlæg og transmissionsledning til forsyning af Ullerslev Fjernvarme. Energiklagenævnet fandt, at den varme, som skulle produceres ved afbrænding af restprodukter på en virksomheden ikke

kunne betegnes som overskudsvarme, samt at projektforslaget heller ikke kunne godkendes efter § 15, stk. 4, i projektbekendtgørelsen. Energiklagenævnet lagde ved afgørelsen af 15. december 2008 vægt på, at det ikke fremgik af projektforslaget, at der konkret var planlagt en fremtidig udvidelse af forsyningsområdet. Det fremgik endvidere ikke af sagens oplysninger i øvrigt, at der var konkrete planer herom. Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at der dermed ikke var dokumenteret et fremtidigt øget varmebehov. For så vidt angår Ullerslev Fjernvarmes kapacitet var det ikke muligt for Nyborg Forsyning at fremskaffe oplysninger om kraftvarmeværkets oprindelige dimensioneringsgrundlag og kapacitet i forbindelse med Energiklagenævnets behandling af sagen. På baggrund af sagens oplysninger i øvrigt lagde Energiklagenævnet til grund, at Ullerslev Fjernvarme havde den fornødne kapacitet til at forsyne værkets varmekonsumenter med varme, herunder også de ca. 224 boliger som var blevet tilsluttet siden værkets opførelse. Ved anmodningen om genoptagelse fremsendte Nyborg Forsyning beregningsforudsætninger for Ullerslev Kraftvarmeværk, herunder oplysninger om kraftvarmeværkets kapacitet, samt oplysning om, at Nyborg Kommune i kommuneplanen for 2009 planlagde en udbygning af forsyningsområdet i den del af Ullerslev by, der er udlagt til fjernvarme. Oplysningerne forelå ikke på tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008. Nyborg Forsyning fremlagde således ved anmodningen om genoptagelse oplysninger om faktiske forhold, som ikke forelå på tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008. Energiklagenævnet fandt, at disse nye oplysninger om faktiske forhold var af så væsentlig betydning for sagen, at der var en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008. Energiklagenævnet imødekom på denne baggrund anmodningen om genoptagelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-146*)

Anmodning fra Energistyrelsen om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2009, hvorved nævnet fandt, at indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, ikke havde tilstrækkelig hjemmel i naturgasforsyningsloven

Energiklagenævnet traf den 12. oktober 2009 afgørelse (j.nr. 1031-3 og 1031-5) om, at indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, ikke havde den fornødne hjemmel i naturgasforsyningsloven. Energitilsynets afgørelser af 7. januar 2009 og 19. marts 2009 var derfor ugyldige i forhold til Naturgas Fyn Distribution A/S, der herefter var berettiget til at indregne ordinær forrentning af indskudskapitalen i priserne. Sagerne derfor blev hjemvist til fornyet behandling ved Energitilsynet med henblik på fastsættelse af nye indtægtsrammer, hvori ordinær forrentning af Naturgas Fyn Distribution A/S' indskudskapital indregnes. Energiklagenævnet sendte afgørelsen til orientering til Energistyrelsen, som regeludstedende myndighed. Energistyrelsen anmodede efterfølgende Energiklagenævnet om at genoptage sagen, idet styrelsen var uenig i den trufne afgørelse. Energistyrelsen anførte i den forbindelse, at indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, havde hjemmel i naturgasforsyningsloven og henviste til et høringsnotat af 13. januar 2005

om de indkomne bemærkninger til udkastet til indtægtsrammebekendtgørelse. Energistyrelsen bemærkede, at styrelsen burde have været inddraget ved Energiklagenævnets sagsoplysning, samt at Energiklagenævnet burde have været tilbageholdende med at tilsidesætte en generel retsakt som indtægtsrammebekendtgørelsen. Energiklagenævnet fandt, at Energistyrelsen som regeludstedende myndighed ikke var part i sagen, der blev afgjort den 12. oktober 2009, hvorfor Energistyrelsen ikke havde retskrav på at få sagen genoptaget. Energiklagenævnet fandt endvidere ikke, at Energistyrelsen med høringsnotatet var fremkommet med væsentlige nye faktuelle oplysninger eller ændrede retlige forhold, der kunne begrunde en genoptagelse af sagen. Det var ligeledes ikke en sagsbehandlingsfejl, at Energiklagenævnet ikke forinden afgørelsen blev truffet havde indhentet en udtalelse hos Energistyrelsen. Energiklagenævnet udtalte desuden, at nævnet, der var nedsat af navnlig retssikkerhedsmæssige grunde som øverste rekursmyndighed på området, var både berettiget og forpligtet til at prøve almene juridiske spørgsmål, herunder hjemmelspørgsmål, uden at udvise tilbageholdenhed. Herefter fandt Energiklagenævnet ikke grundlag for at genoptage nævnets afgørelse af 12. oktober 2009 til fornyet behandling. (*Energiklagenævnets j.nr. 1031-10*)

Retssager

Energiklagenævnet har siden nævnets oprettelse i 1996 afsluttet ca. 2.000 klagesager. Til trods for det store antal afsluttede sager har der kun været anlagt ganske få retssager ved domstolene mod Energiklagenævnet til prøvelse af nævnets afgørelser. Der har dog siden 2004 været en tendens til, at et stigende antal af nævnets afgørelser indbringes for domstolene. I perioden fra 2004 og frem har der været anlagt 14 retssager mod nævnet.

I starten af 2009 havde Energiklagenævnet otte verserende retssager. I løbet af året blev Energiklagenævnet mødt med to nye søgsmål, da Energiklagenævnets afgørelser af henholdsvis 10. december 2004 (j.nr. 21-239, 21-240, 21-241 og 21-242) og 20. oktober 2008 (1011-218) blev indbragt for domstolene. Det drejer sig om følgende sager:

- Energiklagenævnets afgørelser af 10. december 2004 (j.nr. 21-239, 21-240, 21-241 og 21-242) omhandler en kommunal godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. Sagerne drejer sig om, hvorvidt forblivelsespligten til Uggelhuse Langkastrup Kraftvarmeværk er pålagt korrekt i medfør af reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen. Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelsen af 10. december 2004 kommunens afgørelse. Energiklagenævnets afgørelse i sag 21-239 er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-9.
- Energiklagenævnets afgørelse af 20. oktober 2008 (j.nr. 1011-218) omhandler Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2008 om indregning af efterregulering for 2003 og 2004. Ved afgørelsen fandt tilsynet, at klagers anmeldte faste kvartalspris for 3. kvartal 2008 var for høj og dermed ikke kunne godkendes. Klager blev endvidere pålagt at indregne manglende efterregulering for perioden 2001-2004. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-7.

I løbet af 2009 blev tre retssager, som var anlagt mod Energiklagenævnet, afsluttet. Det drejer sig om følgende sager:

- Østre Landsret frifandt ved dom af 25. november 2009 Energiklagenævnet i en sag vedrørende nævnets afgørelse af 27. marts 2007 (j.nr. 21-464). Sagen vedrørte Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslag om etablering af en flisfyret kedel. Ved afgørelsen af 27. marts 2007 stadfæstede Energiklagenævnet Helsingør Kommunes afgørelse. Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt. Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

- Sagsøgerne hævdede den 8. december 2009 retssagen mod Energiklagenævnet vedrørende nævnets afgørelse af 19. december 2006 om en kommunal godkendelse af et projektforslag om Thisted Varmeforsynings overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk. Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt. Energiklagenævnets afgørelse er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under j.nr. 21-526.
- Højesteret stadfæstede ved dom af 21. december 2009 Vestre Landsrets dom af 19. marts 2007, hvorved Energiklagenævnet blev frifundet i en sag, der vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt de i sagen omhandlede vindmøller var eksisterende i vindmøllebekendtgørelsens § 10' forstand. Energiklagenævnets afgørelser af 15. maj 2003 (j.nr. 11-62 og 11-63) står herefter ved magt. Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Pr. 1. januar 2010 havde Energiklagenævnet syv verserende retssager. Status pr. 15. juni 2010 på Energiklagenævnets retssager er som følger (oversigten er endvidere offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk):

Afgørelser indbragt for domstolene	Sagens status/udfald ved domstolene
<p>Energiklagenævnets afgørelser af 15. maj 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-62 • J.nr. 11-63 <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelser om, hvorvidt de i sagerne omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Højesteret har ved dom af 21. december 2009 stadfæstet Vestre Landsrets dom af 19. marts 2007 om frifindelse af Energiklagenævnet.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-2.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelser af bl.a. 25. august 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-51 m.fl. <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelser om, hvorvidt de i sagerne omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt den 19. juni 2007 Energiklagenævnet. Sagsøger har anket sagen til Højesteret, sagen afventer berømmelse.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-1.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 16. december 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-81 <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt Energiklagenævnet ved dom af 11. maj 2007. Modparten har anket sagen til Højesteret. Sagen er berammet til mundtlig hoved-</p>

<p>afgørelse om, hvorvidt de i sagen omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>forhandling i Højesteret mandag den 16. august 2010.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-3.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 7. december 2004:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-21. <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelse om, hvorvidt de i sagen omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt Energiklagenævnet for et af sagsøgers anbringender ved deldom af 6. marts 2008. Herefter skal sagen domsforhandles for resten af sagen.</p> <p>Sagen er udsat på Højesterets afgørelse i sag 1013-1.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-4.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-462 (genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 8. april 2005 med j.nr. 21-276). <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af et flisfyret varmekværk.</p>	<p>Sagen er hævet af sagsøger den 14. august 2008.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-2.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-526 (genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 13. oktober 2005 med j.nr. 21-350). <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om overtagelse af et kraftvarmekværk.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt Energiklagenævnet ved dom af 22. januar 2008. Modparten ankede herefter sagen til Højesteret. Sagsøger har den 8. december 2009 hævet ankesagen.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-3.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelser af 11. marts 2005:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-224 • J.nr. 11-231 <p>Energiklagenævnets afgørelse af 23.</p>	<p>Sagen er hævet af sagsøger den 29. september 2008.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Sagen vedrører forsyningspligtpriser</p>

<p>marts 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-235 <p>Energiklagenævnets afgørelser af 19. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-238 • J.nr. 11-277 • J.nr. 11-313, og <p>Energiklagenævnets afgørelser af 29. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-316 • J.nr. 11-322 • J.nr. 11-324 • J.nr. 11-323 <p>Sagen vedrører forsyningspligtpriser for årene 2002 og 2003.</p>	<p>for årene 2002 og 2003.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-5.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 27. marts 2007:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-464 <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af en flisfyret varmecentral.</p>	<p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af en flisfyret varmecentral.</p> <p>Østre Landsret frifandt ved dom af 25. november 2009 Energiklagenævnet.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-1.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 24. januar 2008:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-543. <p>Sagen vedrører et kommunalt afslag på dispensation fra tilslutningspligt til Hundested Varmeværk.</p>	<p>Sagen vedrører et kommunalt afslag på dispensation fra tilslutningspligt til Hundested Varmeværk.</p> <p>Retten i Hillerød frifandt Energiklagenævnet ved dom af 27. juli 2009.</p> <p>Østre Landsret stadfæstede ved dom af 8. januar 2010 byrettens dom.</p> <p>Procesbevillingsnævnet har den 27. maj 2010 meddelt sagsøger afslag på tredjeinstansbevilling til anke til Højesteret.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-4.</p>

<p>Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-551 <p>Sagen vedrører, hvorvidt de af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen er anlagt ved Retten i Holbæk ved stævning af 5. september 2008. Sagen vedrører, hvorvidt de af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.</p> <p>Sagen er berammet til hovedforhandling den 6. og 7. september 2010.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j. nr. 1023-6.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 20. oktober 2008:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 1011-218 	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen vedrører Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2008 om, at klagers anmeldte faste kvartalspris for 2008 var for høj og ikke kunne godkendes. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse.</p> <p>Sagen er anlagt ved Københavns Byret ved stævning af 27. april 2009.</p> <p>Retten i Herning har ved kendelse af 21. oktober 2009 afvist at tage sagsøgers anmodning om, at sagens henvises til landsretten til følge samt bestemt, at der ved afgørelsen af sagen skal deltage tre dommere.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-7.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelser af 10. december 2004:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-239 • J.nr. 21-240 • J.nr. 21-241 • J.nr. 21-242 	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen vedrører Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december 2003 om godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a.</p> <p>Sagen er anlagt ved Vestre Landsret ved stævning af 18. september 2009.</p> <p>Retssagen behandles i Energiklagenævnet under j.nr. 1023-9.</p>

Sagsbehandlingstider

Energiklagenævnet ønsker at levere en god og professionel service til de borgere og virksomheder, der retter henvendelse til nævnet, samt at levere en effektiv og hurtig sagsbehandling.

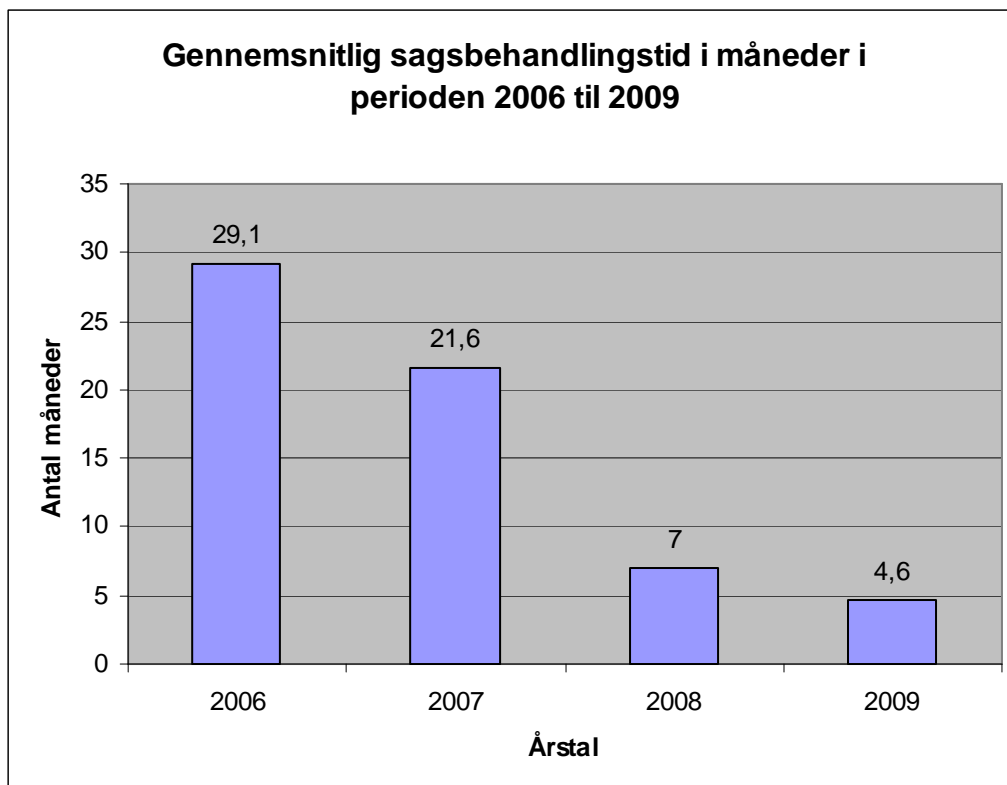
Energiklagenævnet har i de seneste år fokuseret på sagsbehandlingstiderne. Brugerne af Energiklagenævnet er således typisk interesseret i at vide, hvornår deres sager kan forventes afgjort.

Energiklagenævnet behandler alle sager så hurtigt som muligt. Sagsbehandlingstiden i den enkelte sag afhænger af mange forhold, herunder sagens kompleksitet, antallet af parter, behovet for at foretage partshøring i sagen m.v. Sagsbehandlingstiden for den enkelte sag kan derfor afvige fra den gennemsnitlige sagsbehandlingstid. En sag, som skal realitetsbehandles i nævnet, vil normalt ikke kunne afgøres på under 6 måneder. Det skyldes bl.a. de forvaltningsretlige krav om en fyldestgørende oplysning af sagen, herunder iagttagelse af partsrettigheder som partshøring. Hertil kommer, at nævnets klagesager oftest er kendetegnet af stor kompleksitet og med involvering af store økonomiske værdier samt med principielle juridiske problemstillinger inden for energiområdet.

Energiklagenævnet har i perioden 2007 - 2009 vendt en tidligere negativ udvikling med stigende sagsbehandlingstider til en nu positiv udvikling med markant faldende sagsbehandlingstider.

Energiklagenævnet har i disse år nedbragt en ”sagspukkel”, som havde oparbejdet sig i nævnet omkring 2005. Ved udgangen af 1. kvartal 2008 var denne ”sagspukkel” afviklet, og sagsbehandlingstiderne har herefter stabiliseret sig på et tilfredsstillende niveau. Fra 2007 til 2008 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en sag således faldet fra 21,6 måneder i 2007 til 7,0 måneder i 2008. I 2009 er sagsbehandlingstiden yderligere faldet til 4,6 måneder.

Udviklingen i nedbringelse af sagsbehandlingstider er illustreret nedenfor i figur 1.

Figur 1. Sagsbehandlingstider for perioden 2006 - 2009

Energiklagenævnet har i 2009 opfyldt de mål til sagsbehandlingstider, der var opstillet i resultatkontrakten for 2009. Resultatkontrakten er afrapporteret i årsrapporten, der er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk, hvortil der henvises.

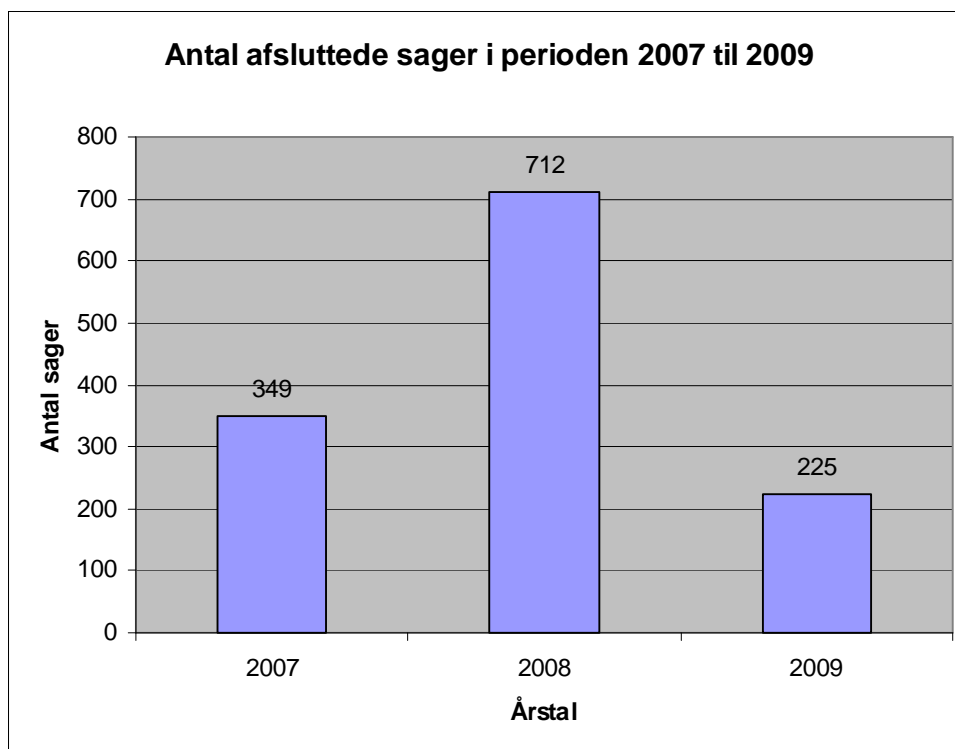
Antallet af sager indbragt for Energiklagenævnet varierer fra år til år. Energiklagenævnet har ingen indflydelse på, hvor mange sager nævnet modtager. Typisk modtager nævnet ca. 300 nye sager om året. Tabellen nedenfor viser sagsgennemstrømningen for perioden 2004 – 2009:

Table 1. Gennemstrømning af sager i årene 2004 – 2009 (antal sager)

	Primo året	Oprettede sager	Afsluttede sager	Ultimo året
2004	242	180	294	128
2005	128	322	222	228
2006	228	181	120	289
2007	289	158	349	98
2008	98	725	712	105
2009	105	225	225	105

I 2009 blev der oprettet 225 nye sager. I året løb blev et tilsvarende antal sager afsluttet. Udviklingen antal afsluttede sager fremgår af figur 2 nedenfor

Figur 2. Antal afsluttede sager i perioden 2007 – 2009

Udover egentlige klagesager modtager Energiklagenævnet tillige en række skriftlige henvendelser, der ikke har karakter af klager, men som dog medfører et vist ressourcetræk på nævnssekretariatet. Energiklagenævnets sekretariat besvarer disse henvendelser eller vidensender henvendelserne til rette myndighed. I 2009 har der været 29 henvendelser, der har været sagsbehandlet og besvaret skriftligt.

Energiklagenævnet modtager typisk endvidere en række anmodninger om aktindsigt. Antallet af anmodninger om aktindsigt i Energiklagenævnets sager har været stigende. Behandlingen af aktindsigtsanmodninger afsluttes ved afgørelse. Sagsbehandlingen medfører et vidt ressourcetræk på nævnet. I 2009 har der været 18 anmodninger om aktindsigt.

Energiklagenævnets hjemmeside

Energiklagenævnet offentliggør som udgangspunkt alle nævnets afgørelser, der afslutter en klagesag, i en afgørelsesdatabase på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Dog kan visse afgørelser i perioden forud for 2006 være udeladt. Endvidere offentliggøres som udgangspunkt de øvrige nævnsafgørelser, der skønnes at have retsinformationsmæssig værdi, f.eks. visse afgørelser om, hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning og afgørelser om aktindsigt.

Afgørelser, der er truffet af nævnsformanden på vegne af nævnet (formandsbemyndigelse), er i perioden forud for 2007 som udgangspunkt ikke offentliggjorte.

Afgørelsesdatabase på Energiklagenævnets hjemmeside fungerer således som et retsinformationssystem og har til formål at formidle praksis inden for det energiretlige område. Energiklagenævnets sekretariat anvender tillige i et vist omfang selv afgørelsesdatabase til praksissøgning. Afgørelsesdatabase besøges relativt hyppigt. Hjemmesiden havde således 69.374 besøgende (antal "hits") i 2009.

Energiklagenævnets sekretariat udsender lejlighedsvist et nyhedsbrev, hvor nævnets seneste afgørelser er omtalte, og hvori der er henvisninger til afgørelserne på nævnets hjemmeside. Tilmelding til Energiklagenævnets nyhedsbrev kan ske på hjemmesiden: www.ekn.dk.

Energiforbrug og energibesparelser

Ifølge regeringens oplæg til en skærpet energispareindsats skal alle ministerier reducere det samlede energiforbrug med 10 % i 2011 i forhold til 2006. Klima og Energiministeriet har et særligt ansvar for at gå foran i dette arbejde og gennemføre større besparelser frem til 2011. Det samlede mål er fastsat for ministerområdet, og derfor skal der være et samarbejde mellem de enkelte institutioner i ministeriet om udmøntning af målsætningen.

Som en uafhængig myndighed under Klima- og Energiministeriet bestræber Energiklagenævnet sig på at gennemføre besparelserne i energiforbruget i lighed med ministeriets øvrige institutioner. Energiklagenævnet har i den forbindelse især fokus på nævnets elforbrug, varmekonsum og transport. Energiklagenævnet har endvidere deltaget i samarbejdet med Klima- og Energiministeriets øvrige institutioner vedrørende bestræbelserne på at opnå en besparelse i det samlede energiforbrug på 10 % i 2011 i forhold til 2006.

Energiklagenævnet udarbejdede i 2008 for første gang et klimaregnskab. Energiklagenævnet har ligeledes udarbejdet et klimaregnskab for år 2009. Energiklagenævnets klimaregnskab for 2009 er offentliggjort på nævnets hjemmeside, www.ekn.dk, som en del af nævnets årsrapport for år 2009.

Klimaregnskabet hovedformål er at danne et overblik over de af Energiklagenævnets aktiviteter, der giver anledning til CO₂-udledninger, samt at opgøre, hvor stor en udledning af CO₂ disse aktiviteterne bidrager med. Klimaregnskabet medvirker således til at identificere, hvilke tiltag Energiklagenævnet kan iværksætte med henblik på at gennemføre energibesparelser og en reduktion af nævnets CO₂-udledning.

I 2009 indgik Energiklagenævnet endvidere en kurveknækaftale med Elsparerefonden om en reduktion af nævnets elforbrug. Det følger af aftalen, at Energiklagenævnets elforbrug pr. 31. maj 2012 skal være reduceret med mindst 219 kWh i forhold til basisåret 2008. Aftalen er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Energiansvarlig person (EP-ansvarlig) i Energiklagenævnet er fuldmægtig Signe Sara Hildebrandt.

Forventninger til 2010

Energiklagenævnet har i resultatkontrakt indgået med Klima- og Energiministeriets departement opstillet følgende mål og resultatkrav for sagsbehandlingstiderne i perioden 2010 – 2013:

- Klagesager må ved udgangen af 2010 have en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på højst otte måneder.
- Ved udgangen af 2010 må højst 5 % af de verserende (uafsluttede) klagesager have en sagsbehandlingstid på mere end otte måneder.
- Klagesager vedrørende lov om fremme af energibesparelser i bygninger (f.eks. energikonsulentsager) må ved udgangen af 2010 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til generel bemyndigelse fra nævnet træffer realitetsafgørelse på nævnets vegne (f.eks. i sager om tilslutningspligt), må ved udgangen af 2010 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til nævnets forretningsorden træffer afgørelse om sagens afvisning (f.eks. i sager hvor klagefristen er overskredet og ved manglende klageberettigelse), må ved udgangen af 2010 have en sagsbehandlingstid på højst tre måneder.
- Afgørelse vedrørende en klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning skal træffes højst to måneder fra klagens modtagelse/modtagelse af anmodning.

Energiklagenævnets resultatkontrakt opstiller overvejende mål og resultatkrav vedrørende sagsbehandlingstiderne. Dette er udtryk for, at nævnet prioriterer at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Energiklagenævnet har således i de seneste par år nedbragt sagsbehandlingstiderne markant. Nævnet vil fortsætte denne gode udvikling og vil også fremover fokusere på sagsbehandlingstiderne. Nævnet forventer at fastholde de gode sagsbehandlingstider, som nævnet har opnået i 2008 og 2009.

Resultatkontrakten kan læses i sin helhed på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Der forventes i 2010 en tilgang af nye klagesager svarende til niveauet for 2009. Energiklagenævnet er dog uden indflydelse på antallet af indkomne sager.

---oOo---